

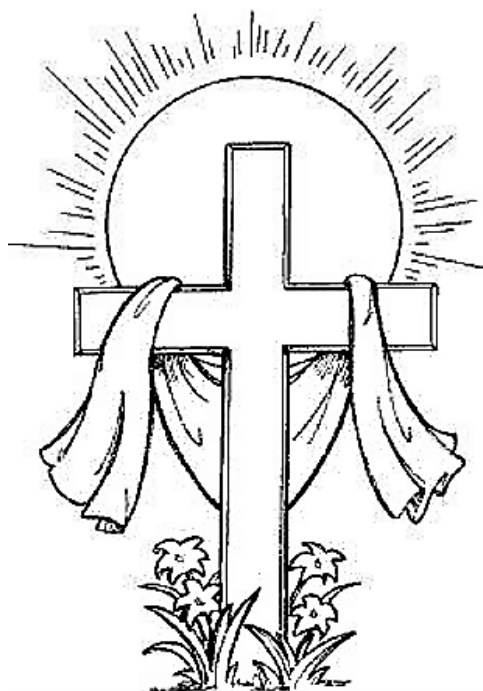
Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

**PUTEM KRIŽA
DO SPASENJA**

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

PUTEM KRIŽA DO SPASENJA

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK

Broj knjige 625

Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

PUTEM KRIŽA DO SPASENJA

Zbirka križnih puteva za molitvu i meditaciju

Za izdavača: vlč. dr. sc. Ivan Zirdum, prof. u miru

Uredili: Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

Lektura, redaktura i korektura:

Ivanka Hodak, prof.

Fotografije i ilustracije u knjizi: internetske

Grafička priprema:

Hardy, vl. Marinko Hardy, Đakovo

Tisak: OG Grafika d.o.o., Ogulin

Izdavač:

Karitativni fond UPT

»NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU«

ĐAKOVO

Naklada: 350 primjeraka

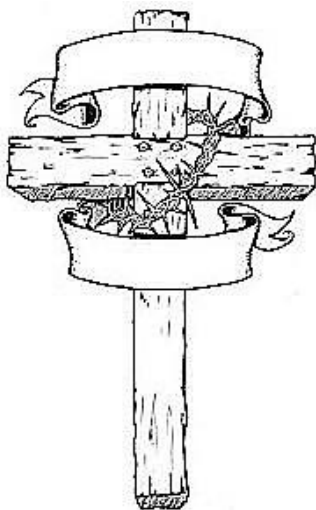
ISBN: 978-953-208-438-2

CIP zapis dostupan je u računalnome katalogu
Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 150903091

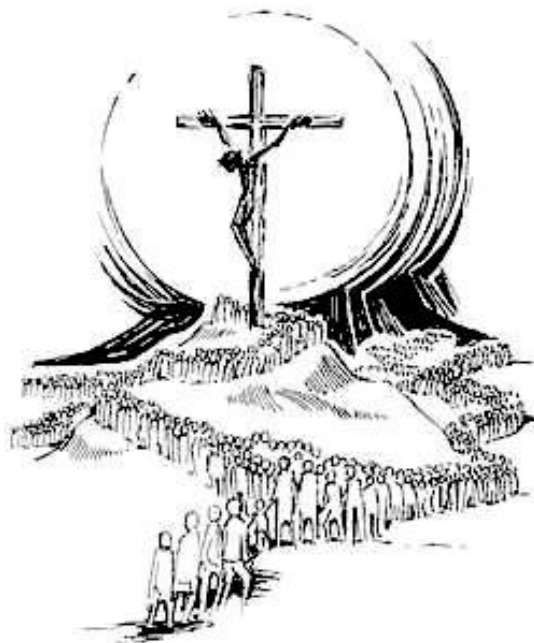
**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

PUTEM KRIŽA DO SPASENJA

Zbirka križnih puteva za molitvu i meditaciju

**„U PRAVI TRENUTAK“
Đakovo, 2024.**

*„Ja sam Put, Istina i Život.
Nitko ne dolazi Ocu osim po meni.“
(Iv 14, 6)*

I. PREDGOVOR

TAJNA PRIHVAĆANJA KRIŽA NALAZI SE U KRISTOVU MIRU

Pred nama se nalazi sedam križnih puteva koji nam na jedan ispravan kršćanski, tj. katolički način donose duhovno zdravlje. Uvidjet ćemo da 'imati' znači biti ozbiljno bolestan, jer se tako može lakše pobjeći od patnje i nažalost prihvaćamo da se ovo bolesno čovječanstvo izruguje, da je razvratno i vodi nas u beznade. U takvom duhovnom stanju ne zapažamo da smo zaboravili umirati lijenosti, da smo nesposobni gledati na pad i na naše mane kao nešto normalno, i upadamo u ludilo svjetovnosti, hrpu svakodnevnih besmislica, štoviše, primjećujemo da i sami uživamo u patnji drugoga, podivljali smo i plješćemo nesreći, možda smo u moru vijesti postali bezosjećajni i sad se iživljavamo kao nekad kada su bičevali Spasitelja. Hoćemo li se prepustiti užitku i zabavi ili s Kristom gledati kako umire u nama ono što je bolesno, kako nestaju laži i sve ovisnosti!? Hoćemo li radosno priznati da smo zlotvori, zli i pakosni kada se radujemo patnji drugih?! I upravo u toj činjenici autori ovih križnih puteva žele nas uvesti u bol i žrtvu Pobjednika s kojim uvijek padamo, ali i bivamo iscjeljeni. Razumjeti patnju je naše nutarnje iscjeljenje, iscjeljenje koje daje Krist, jer Krist nas svojom patnjom i žrtvom ozdravlja. Naše rane na duši ne dopuštaju da se shvati Kristova muka. Često padamo u očaj i odlazimo u naše depresije, no Krist je svojom mukom pokazao kako ne ostati u takvome stanju; pokazao nam je kojim putem nam je ići.

Na početku svakog križnog puta valja se sjetiti da naši osobni i egoistični interesi čine da Krist bude svučen i gol, stoga odrecimo se samih sebe, mirno podnesimo osudu poput Krista, dobrovoljno prihvatimo bolest, proganjanja, siromaštvo i smrt kako bismo zavoljeli svoj križ i nosili ga s vjerom, i bit će nam otvorena vrata spasenja. Jedan od primjera je mirno podnijeti ogovaranje i tako shvatiti smisao svoga umiranja; ostati mirni kada smo ogoljeni ili kada se naš život ne odvija prema našim planovima; kada se osjećamo izgubljeni, utučeni, posrnuli te gubimo tlo pod nogama, da tu vidimo svoj križ i spasenje koje po njemu dolazi.

Ovi križni putevi imaju za cilj pozvati nas da iz njih naučimo biti strpljivi u trpljenju, smireni u podnošenju nepravednih osuda, jači u nošenju vlastitih križeva, a ujedno da spoznamo vlastitu nemoć, s porukom da ne ostanemo ležati na zemlji kada padnemo, već da ustanemo i da započnemo novi život upravo nakon iskustva bezizlaznih trenutaka. Neka i mi poput Krista, kada je ležao pod teškim križem i kada se činilo da se više neće moći uzdići na noge i nastaviti nositi to teško drvo na svojim ramenima, ustanemo, te svoj pogled također usmjerimo u nebo. Krist nikada ne odustaje od nas ako nismo posumnjali u to, ako je naša snaga u ustrajnosti. Ta spoznaja je milost koja ne dopušta da klonemo duhom ni u trenutcima kada ostaje samo nada, kada je svuda oko nas bezizlazna tama, jer On nam je donio i uvijek iznova donosi svjetlo da progledamo.

Tajna prihvaćanja križa nalazi se u Kristovu miru koji teče iz svakog križnog puta napisanoga u ovoj knjizi i eto lijeka svakom stresu. Stres nestaje kada prestanemo gledati u sebe te odlučno, s ljubavlju, počnemo pomagati drugima u nevolji. I upravo u tom miru koji nam Gospodin daje pronalazimo snagu druge tješiti odričući se pri tome svoje sigurnosti i udobnosti, a istovremeno ne bojeći se za svoj život poput onih mnogih koji se plaše potrebitima priskočiti u pomoć.

Kao što je Šimun duhovno progledao, i mi želimo progledati kako bismo mogli prepoznati čovjeka u potrebi. Želimo osjetiti kako nam Krist dolazi u susret po čovjeku koji nam želi pomoći. Želimo čuti kako kuca srce onih koji nam žele pomoći, a koje dosada nismo čuli; baciti u vodu trenutke u kojima smo druge razočarali i ne odustati.

Prateći Krista na njegovu križnomu putu ka Golgoti, nekoliko je žena uznemireno jecalo gledajući njegovu patnju, ali Kristova majka svoju bol nosi u srcu. Budimo i mi poput Kristove majke te motrimo s ljubavlju njezinu bol, njezinu šutnju i ruke koje govore, i učimo se od nje jer njezina majka ne očajava, naprotiv, ona i Veronika su žene koje strpljivo i u miru pate s Gospodinom.

Kada postanemo svjesni svoje pakosti i svojih grijeha te kada se iskreno kajemo za njih, naša se srca odleđuju. Mi smo svojim grijehom nanijeli i nanosimo Isusu bol. Mi smo pljuvali i pljujemo po Isusu, premda nismo

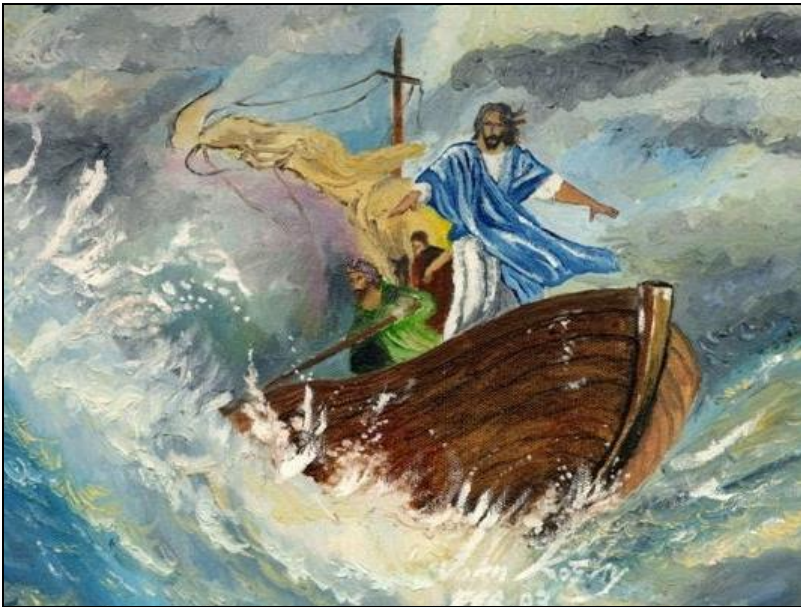
uvijek toga svjesni. Primili smo vječni život besplatno, i to od Kralja koji je zbog nas ležao u prašini, koji je već tada izdan od ljudskog roda. I mi, vjernici, odlazeći k drugim tzv. bogovima tražiti zdravlje, sreću i nekakav lažni mir, pribijamo mu čavle. Zato su ovi križni putevi moderni, suvremeni i pozivaju nas da ne budemo samo pasivni promatrači već aktivni sudionici Kristove muke.

Neka nam Krist poda snagu kada doživimo bilo kakvu vrstu nepravde i poniženja, kada nismo ništa skrivili, da ipak s njim smireno prihvaćamo biti i mi zarobljeni, želeći na taj način svoju patnju suobličiti s njegovom patnjom, da tako možemo biti sličniji njemu. Od njega tražimo biti spremni dočekati taj 'trenutak' po kojem je On šokirao one koji su mu vjerovali, koji su ga vidjeli uskrsloga, koji su se začudili da je smrt početak nečega novoga, obećanoga, istinskoga. Stoga i mi, zajedno sa ženama koje su našle otkotrljani kamen i potrčale donijeti radosnu vijest, kliknimo da smrt ne može biti kraj.

Prekrasno je s autorima osjetiti Kristovu patnju i onda se smiriti u njemu, jer potekla je krv zbog naše nesavršenosti, zbog naše bezosjećajnosti su njega popljuvali, razapeli i ubili. U riječima autora nema glume ni pretjerivanja. Svaka je postaja kratka i poziva na akciju. I autori su prošli put, pođimo i mi.

vlč. Danijel Tigandžin

U Duboševici, 27. studenog 2023.

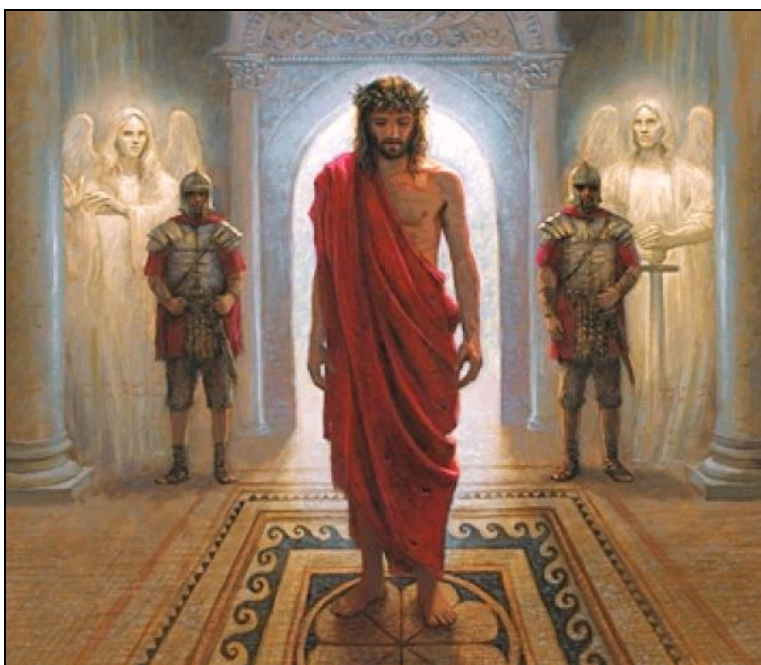
*„Ja nisam sam jer Otac je sa mnom.
To vam rekoh da u meni mir imate.
u svijetu imate muku, ali hrabri budite –
ja sam pobijedio svijet!“
(Iv 16, 32 – 33)*

II. UVODNA RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMETOVIĆA

Dragi čitatelju, križni putevi napisani u ovoj knjizi potaknuti su proživljenim životnim situacijama u kojima sam se nalazio. Da nije bilo tih situacija, zasigurno ne bih mogao razumjeti značenje riječi „križ“. Sve bi bila samo puka teorija koja nije praćena iskustvom ili, kako bi se danas reklo, „životnom praksom“. Rat, progonstvo, nepravde, smrt bližnjih osoba i još brojne patnje koje sam osjetio na svojoj koži doveli su me do spoznaje kako mi Isus želi kroz svaku postaju svoga križnoga puta poručiti i reći da nikada ne posustanem, ma kako god teško i neizdrživo bilo. Moj križ je samo moj i njega moram prihvatiti, zavoljeti, s njim živjeti, s njim se boriti, s njim hrabro koračati i ići naprijed! Križ je jedini naš spas i jedina nada dolazi po križu! Ovim križnim putevima želim ti reći da tvoje patnje nisu uzaludne ako ih suobličiš s Kristom i njegovim križem, njegovim patnjama, njegovom mukom i njegovim umiranjem. Neka iskustvo patnje kroz koju budeš prolazio ojača tvoju vjeru i nadu jer ova je zemlja samo dolina suza, dolina smrti kojom nam je proći, kojom nam je kročiti do vječne domovine na nebesima. Stoga, samo hrabro u nove izazove i pobjede. I ne boj se, jer Bog je uz tebe! Svojim hodom kroz ovozemaljski život nastoj uvijek činiti dobro na slavu, čast i hvalu Božju! Svi smo mi samo grješni i slabi ljudi. Ne može nitko izmaknuti svim tim strijelama i strjelicama koje svakoga trena lete prema svima nama. Jedna će zasigurno i tebe pogoditi. No nemoj se zbog toga predati! Nemoj se obeshrabriti i nemoj posustati ako ponekad padneš pod svojim križem. I sam Gospodin padao je na svom križnom putu noseći križ prema Kalvariji da bi nam pokazao kako pad ne znači kraj, već novi početak. Podigni glavu gore, borče Kristov! I zapamti te čvrsto vjeruj: Ti si uvijek pobjednik jer si Kristov vojnik – njegov vitez i poslužitelj! Borbe pred tobom nisu nimalo lake, ali jedino s Isusom – u njegovim redovima, u njegovoj vojsci, ne možeš nikada izgubiti.

Stoga, hrabro naprijed s pouzdanjem u Gospodina i njegovo beskrajno milosrđe! Bog s tobom!

Domagoj Jakumetović

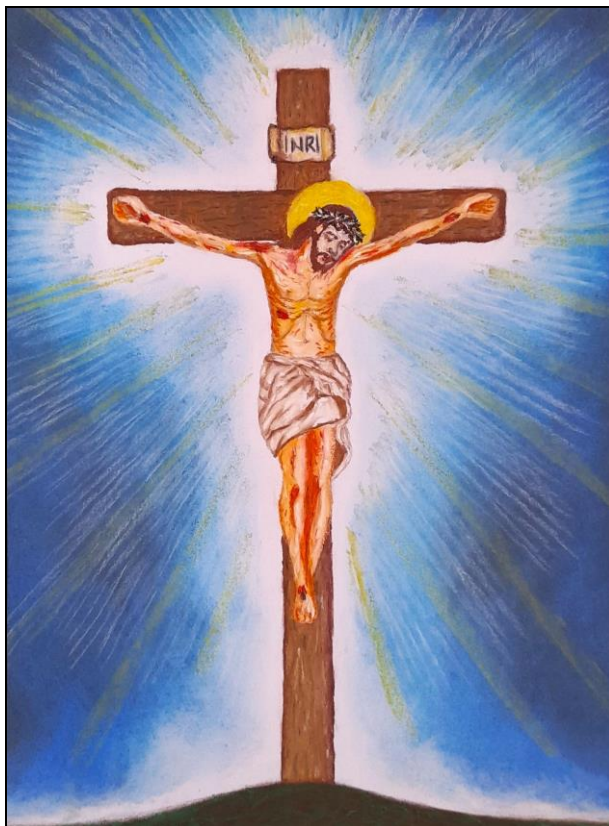
*„Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta.“
(Iv 18, 36)*

III. UVODNA RIJEČ AUTORA KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA

Nema toga čovjeka kojega će u životu mimoći križ, tj. muka, patnja, bolest, možda prometna nesreća, gubitak radnog mjesta, raspad braka i obitelji, smrt voljene osobe, preveliki stres, možda rođenje bolesnog djeteta, siromaštvo, progonstvo, zarobljeništvo, neostvareni životni snovi itd. Takvi događaji znaju ostaviti velike traume i rane na ljudskoj duši; mogu nas potpuno slomiti i baciti u očaj, u stanje nemira, u beznade, na krive putove, pa onda utjehu počnemo tražiti u alkoholu, u kocki, u javnim kućama, u lošem društvu, kod raznih iscjelitelja i na mjestima gdje vlada sve i svašta, samo ne Bog. No upravo radi toga Bog je došao među ljude utjelovivši se u svome Sinu Isusu Kristu da bi nam pokazao da unatoč svim tim, mogli bismo reći, šokantnim životnim situacijama ne izgubimo nadu, vjeru, radost života i mir. Pokazao nam je da put križa može biti blagoslovljen te da je to jedini put koji vodi do one prave i istinske slobode srca i duše, naravno, pod uvjetom ako taj vlastiti križ prihvatimo, kao što je i Isus prihvatio te zagrlio svoj križ. Također i padovi će nam se u životu često dogoditi jer uistinu nema čovjeka koji nije grešan, koji se, možemo reći, ne spotakne i ne završi na tlu. I to nam Isus zapravo poručuje svojim padovima pod teretom koji je nosio. Htio nam je reći *da život ne prestaje ako nam se dogodi nekakva tragedija, već da se nastavlja, tj. ide dalje te da nije „smak svijeta“ ako padneš pod teretom života ili skreneš na krivi put*. Smisao je u tome da nakon pada hrabro ustaneš i nastaviš koračati naprijed životnom stazom; ako zalutaš, da se vratiš na pravi put. Isus zna da smo mi, ljudi, nestalni i grješni te da donosimo često nerazumne i pogrešne odluke. Ali ujedno zna da u nama postoji i „ono dobro“ koje nam omogućuje da se ponovno dignemo na noge i da nikada ne prestanemo to činiti. To „dobro“ je Duh Sveti, koji nas potiče da učimo iz svojih pogrešaka i da nastojimo popravljati „ono što nije dobro.“

Dragi čitatelju, neka te upravo Duh Sveti nadahnjuje, obnavlja, ozdravlja i daje ti snagu na tvome životnome putovanju prema Kristovu Kraljevstvu!

Krešimir Jakumetović

„U domu Oca mojega ima mnogo stanova.

Da nema, zar bih vam rekao:

'Idem pripraviti vam mjesto?'"

(IV 14, 2)

Sliku naslikao: Krešimir Jakumetović

IV. KRIŽNI PUTEVI ZA MOLITVU I MEDITACIJU

*„Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano,
ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega.
Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.“*

(Mt 26, 24)

UVODNIK

Dragi molitelju, ti koji se nalaziš na putu prepunom različitim životnih kušnji i izazova, vjeruj da su sve te kušnje i izazovi samo prepreke koje ćeš jedino vjerom i pouzdanjem u Isusa Krista moći svladati.

Isus nam je jasno pokazao na koji način to postići rekavši i tebi i meni: „*Pođi za mnom! Uzmi svoj križ i slijedi me!*“ No na što je to točno Isus mislio? Je li mislio na to da ćeš, ako pođeš za njime, imati lagodan i udoban život; život posut cvijećem, život kao u nekakvoj bajci, život bez boli i trpljenja te u vječnom zdravlju na zemlji ili pak život posut trnjem, kamenjem, raznim bolestima i svim ostalim mukama, padovima i slabostima?

Neka ti upravo te Isusove riječi: „*Pođi za mnom! Uzmi svoj križ i slijedi me!*“ budu vodilja i putokaz u životu, jer samo putem križa, koji je i sam Božji Sin ponio do Golgote i bio raspet te umro na njemu, dolazi se do Vječnosti, do Oca Njegova i Oca našega koji nas čeka na Nebesima.

*Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović*

*„Hoće li tko za mnom,
neka se odrekne samoga sebe,
neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.“
(Mt 16, 24)*

1. KRIŽNI PUT

„UZMI SVOJ KRIŽ I SLIJEDI ME!“

UVODNA MOLITVA

Gospodine, započinjemo ovaj križni put želeći te slijediti upravo onako kako si nam i sam rekao:

"Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti. Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi."

Molimo te, Isuse, da mognemo slijediti tvoje stope s nadom i pouzdanjem koje nam samo ti daješ.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, osudiše te na smrt oni od kojih si to najmanje očekivao. Iako im nisi ništa našao učinio, očigledno je da si im bio velika prijetnja u svome nauku i okupljanju mnoštva oko sebe. Bojali su se za svoj položaj u društvu i za svoje vlastite interese. A sve što si činio, bilo je samo dobro koje njihovo srce nije moglo razumjeti ni dokučiti.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da, kada i nas izdaju te osude osobe od kojih se to najmanje nadamo, budeš uz nas. Ti si jedini u kojega imamo vjere i pouzdanja. Mi želimo slijediti tebe jer ti si naš Put, naša Istina i naš Život. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, na svoja bičem izudarana i izranjena ramena primaš teški križ. I nimalo se tomu ne opireš i ne prigovaraš te sve strpljivo podnosiš. Nisi li na taj način i nama pokazao kako se suočiti s vlastitim križevima, mukama i patnjama? Nisi li nam time htio poručiti da moramo umrijeti sebi i svom egoizmu, svojoj sebičnosti, svojim grijesima i zlim navikama te svoj život potpuno predati tebi.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da, kada i na nas stave teške terete, budemo jaki i prigrlimo ih s vjerom, gledajući i pouzdajući se u tebe. Neka nam vlastiti križevi mijenjaju našu nutrinu kako bismo se mogli izdići iznad svoje sebičnosti i kako bismo bili istinski spremni poći za tobom. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, unatoč tome što si ti Sin Božji, ti svejedno padaš pod teretom križa. Teško je to shvatiti. Ali ti to činiš radi nas i radi našega spasenja. Time nam poručuješ da kada i mi padnemo pod teretom svojih slabosti i grijeha, ne ostanemo njima zarobljeni nego da se što prije iz njih izdignemo te hrabro krenemo naprijed.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, podaj nam takvu snagu da se uvijek možemo izvući iz grješnih situacija u koje upadnemo. Ne dopusti da nas grijeh prikuje za tlo, već da se uvijek iznova podižemo slijedeći tvoje korake i tvoj glas. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, dok носиš svoj križ, u susret ti prilazi tvoja Majka. Prilazi ti ona koja te rodila, odgojila, othranila i poučavala, koja te ljubila iznad svega. Možemo samo zamisliti bliskost i toplinu toga susreta unatoč strašnim bolima i patnjama u kojima se nalaziš. Bio je to zasigurno jedan od najemotivnijih trenutaka u tvome i njezinu životu.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da, kada se nađemo u teškim životnim trenucima i situacijama, budemo poput tvoje Majke, ispunjeni mirom i shvaćanjem da sve kroz što prolazimo u životu ima svoj smisao, čvrsto vjerujući da križ ne znači propast, već blagoslov ako ga s ljubavlju nosimo kao što si ga s ljubavlju nosio i ti. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, snaga te već napušta i noge ti podrhtavaju. Križ koji nosiš je pretežak, a puno još treba koračati s njime na leđima. I upravo zbog toga prisiljavaju čovjeka zvanoga Šimun Cirenac da ti jedan dio puta pomogne nositi križ. I ti to rado prihvaćaš. Prihvaćaš pomoć čovjeka kako bi nam pokazao da prihvatiti pomoć čovjeka nije poniženje i sramota.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da i mi budemo u svakom trenutku poput Šimuna Cirenca spremni priskočiti u pomoć ljudima koji su u potrebi, da budemo spremni pomagati drugima koje nam ti pošalješ u susret, odričući se pri tome samih sebe. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, silno mnoštvo samo promatra tvoju muku i patnju koju prolaziš ne čineći ništa kako bi ti ublažilo bol. No jedna ti žena, i to potpuna neznanka, imenom Veronika, ne bojeći se pri tome za svoj život, ipak hiti u susret i pruža svoj rubac kako bi si obrisao svoje izmučeno i krvavo lice te tako mogao dalje nastaviti svoj križni put prema Golgoti.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, podaj i nama dar i milost da naše srce zna prepoznati čovjeka kojemu je istinski potrebna naša pomoć. Slijedeći te na tvome križnome putu, Veronika je srcem znala prepoznati i osjetiti da ti je u tom trenutku nošenja križa potrebna pomoć kako bi izvršio svoje poslanje. Daj da te tako i mi možemo slijediti u nošenju svojih križeva i ispunjenju svoga poslanja. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, teret križa sve je teži i teži te ponovno, drugi put padaš na tlo. Tvoje patnje i boli su prevelike, ali unatoč njima ti se ponovno pridižeš na noge. Time nam pokazuješ da se život ne sastoji samo od uspona već i od brojnih padova, ali i ponovnoga pridizanja.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da uvijek ostanemo vjerni tvome primjeru koji si nam dao, tvojoj žrtvi koju si za nas podnio te da se nikada ne odrekemo svoga križa kao što ga se nisi odrekao ni ti. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, mnoga srca, gledajući tvoju patnju, ne mogu ostati ravnodušna te bivaju slomljena. Jauk jeruzalemskih žena o tome svjedoči. Promatrajući te tako bespomoćnog, one padaju u očaj i beznade. Na taj način pokazuju koliko su krhke i ranjene te ne shvaćaju da upravo sve to prolaziš radi spasa njihovih odnosno naših duša.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, da, kada se i sami nađemo u situaciji poput jeruzalemskih žena, ne padamo u očaj, izgubljenost, strahove i beznadnost. Podaj nam snage da možemo mirno i hrabro s pouzdanjem u tebe prebroditi sve teške trenutke i situacije koje nas snađu. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, potpuno si onemoćao i tvoja koljena ne mogu više izdržati taj teški teret koji te pritišće. Opet posustaješ te padaš treći put. Vrh golgotskoga brda polako se već nazire i čini se da si nadomak cilja, a zapravo si još jako daleko. Mnoštvo koje te prati i dalje te izruguje i pljuje po tebi. No upravo to ti daje snagu da se ponovno uspraviš na svoje noge jer želiš spasiti izgubljeno čovječanstvo od njegovih grijeha, slabosti i okorjelosti srca.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, oprosti nam što u drugome čovjeku ne prepoznajemo tebe, jer ti živiš i prebivaš u svakoj osobi, u svakom srcu i u svakoj duši. Daj nam sposobnost da možemo to spoznati, te da nakon svojih padova ponovno možemo ustati i zajedno s tobom koračati prema domu Očevu, u kojem si nam pripravo mjesto. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, uspio si se uspeti na Kalvariju. Ali tu tvojim mukama nije došao kraj, već naprotiv, nastupile su još veće boli i poniženja. Potpuno su te svukli i razgolitili. No ti i dalje sve to ustrajno podnosiš i ostaješ smiren u takvom omalovažavajućem i ponižavajućem stanju.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, za takvu strpljivost i ustrajnost kada nas omalovažavaju i ponize, da uvijek budemo svjesni da su to isto učinili i tebi. Daj da uvijek budemo čvrsti i postojani te da svoj križ nosimo hrabro i odlučno i kada se nađemo u potpunoj razgolićenosti od ovoga svijeta. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, nakon svih pretrpljenih i proživljenih muka, nakon svih vrijeđanja, ponižavanja, izrugivanja i razgolićenja sada te i na križ pribijaju. Iz tvojih ruku i nogu probodenih čavlima poteče tvoja sveta i nevinna mučenička krv. Poteče za naše otkupljenje i spasenje.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, za takve trenutke ostavljenosti, trenutke kada nam postane potpuno jasno da se nalazimo u bezizlaznoj situaciji. Budi uz nas u trenucima strašnih patnji i muka, a posebice budi uz nas na smrtnome času. Ojačaj nas vjerom i nadom jer svima nam je proći kroz vrata smrti koja vode do nebeske domovine u kojoj ti kraljuješ. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, došao je trenutak tvoje smrti i naposljetku umireš. Umireš razapet na križu poput kakva zločinca i razbojnika. No prije svoje smrti obraćaš se svome Ocu riječima: „*Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!*“ te time ponovno pokazuješ svoju neizmjernu ljubav, dobrotu i milosrđe.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, budi nam milostiv i milosrdan jer slabi smo ljudi i uistinu ponekada ne znamo što činimo. Nauči nas da iz svakoga pada i grijeha izađemo i budemo bolje osobe te da nikada ne klonemo u umiranju svoje samodostatnosti, bezosjećajnosti, zatvorenosti i hladnoće srca. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, tvoje mrtvo tijelo skinuše s križa. Bio si samo jedan u nizu kojega smaknuše. No, za razliku od drugih, ti si bio Božji Sin, bez ijednoga grijeha, bez ijedne krivnje, ali oni te svejedno ubiše. Bio si im golema i nepremostiva opasnost i ugroza za njihovo ovozemaljsko kraljevstvo.

Pomolimo se:

Molimo te, Isuse, smiluj nam se i otvori nam oči i uši srca da možemo već ovdje na zemlji osjetiti i doživjeti tvoje nebesko kraljevstvo, da možemo osjetiti mir koji nam samo ti daješ. Daj da unatoč svim patnjama i bolima duše i tijela nikada ne izgubimo duhovno zdravlje, koje nam je jedino potrebno i koje nam je jedino najvažnije za naše spasenje. Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, tvoje obamrlo i izmučeno tijelo odložiše u prazan grob i staviše kamen na njegova vrata. Čak i stražu postaviše da ti tijelo netko ne ukrade! No ništa od toga nije moglo spriječiti da se ostvari tvoje obećanje koje si dao, obećanje da ćeš treći dan uskrsnuti od mrtvih.

Pomolimo se:

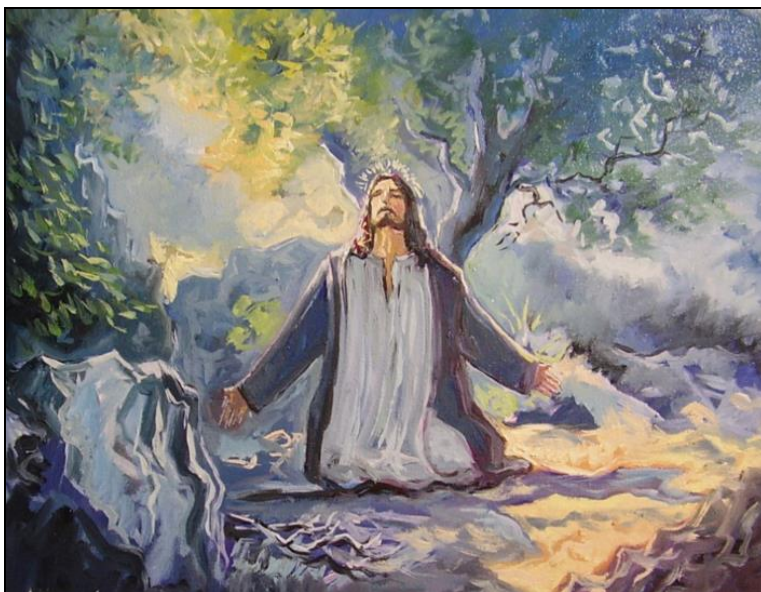
Molimo te, Isuse, da nikada ne posumnjamo u tvoje riječi koje si nam donio, da nikada ne posumnjamo u tvoje riječi života vječnoga koji si nam obećao i kojemu nas vodiš. Neka uvijek u nama odzvanja tvoj glas kojim nam i sada govoriš: „*Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?*“ Pomozi nam, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, hodajući za tobom i prateći te na tvome križnome putu pokazao si nam da se život sastoji od mnogih uspona, ali i padova. Tvoje riječi: *“Uzmi svoj križ i slijedi me!”* ojačale su našu vjeru i vratile nam nadu i snagu poručujući nam da se u križu nalazi naš spas i da se jedino preko križa te odricanja od mnogih vlastitih interesa dolazi do Uskrsnuća! Ti si prošao taj put i taj put moramo proći i mi. Ali zajedno s tobom, s vjerom i pouzdanjem slijedeći te do tvoga kraljevstva. Amen.

*„Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene.
Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!“
(Lk 22, 42)*

*„Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca
i naći ćete spokoj dušama svojim.“*

(Mt 11, 29)

2. KRIŽNI PUT

***„ISUSE BLAGA I PONIZNA SRCA,
UČINI SRCE NAŠE PO SRCU SVOME“***

UVODNA MOLITVA

Na ovome križnom putu želimo, Isuse, razmatrati što ti sve učinismo i koliko ti patnje i boli nanijesmo te ih i dandanas nanosimo, a ti nas unatoč svim našim grijesima iznova zoveš k sebi; želiš otopiti led s naših srdaca da mogremo osjetiti tvoj blagi dodir, tvoj mir i tvoju radost koju nam donosiš i besplatno daješ.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Osudismo te, Isuse, na smrt. Ne samo tada, prije nešto više od 2000 godina, već to činimo i sada, iz dana u dan. Molimo te, Isuse, u času kada ti budeš sudio nama, budi nam blag, jer ti si Bog, a mi smo samo ljudi. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Izbičevasmo te, Isuse, i stavismo ti trnovu krunu na glavu, a zatim ti dadasmo i teški križ da ga nosiš. Što je to u nama da činimo takve zle i pakosne stvari. Podaj nam, Isuse, srce čisto da od sada činimo samo dobro. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Promatrasmo te, Isuse, kako padaš pod križem. I gledasmo tvoju patnju ne čineći ništa. Zašto li smo tako beščutni i okorjeli da uživamo u patnji drugoga? Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Ismijavamo te, Isuse, i izrugujemo ti se pljujući po tebi. Nemamo milosti čak ni kada ti Majka tvoja prilazi u susret da te ohrabri. Grijeh je naš prevelik i tonemo sve dublje i dublje. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Prisilismo, Isuse, čovjeka Šimuna Cirenca da ti pomogne nositi križ. Htjedosmo pokazati svjetini tvoju nemoć i da je sve što si govorio bilo lažno. Sve činimo da ti napakostimo, no ti si jači od svih zala koja ti nanijesmo. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Ne želimo da itko, Isuse, bude u tvojoj blizini. Želimo da budeš sam u svojim patnjama, obliven znojem i krvlju. Ali usprkos našim naporima ne mogosmo spriječiti ženu Veroniku da se probije do tebe i pruži ti svoj rubac. To je vjera, to je pouzdanje, to je srce žene koja pati zajedno s tobom. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Vidjesmo, Isuse, i drugi put kako padaš na tlo, a križ pada na tebe. Udarasmo te i vrijeđasmo te; činimo sve kako bismo te potpuno slomili i onemogućili da križ poneseš do kraja svoga puta - na Golgotu. Ne možemo se više zvati ljudima, nego zlotvorima. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

I dalje te, Isuse, ponižavamo i omalovažavamo. Potpuno smo izgubili razum. U svem tom ludilu koje te okružuje u susret ti prilazi nekoliko jeruzalemskih žena te plaču nad tobom. Koje li besmislice! One uopće ne razumiju tvoje poslanje. Srca su nam zastranila u ovoj svjetovnosti. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Našoj razularenosti i razgoropađenosti nema kraja. Totalno smo podivljali. I dok te, Isuse, i treći put teški križ gnječi o tlo, iz sveg glasa se smijemo i plješćemo. Što je to u nama tako zlobno da se radujemo tuđim nesrećama? Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Svukosmo te, Isuse, i potpuno ogolismo. Što li smo još spremni učiniti da ti naudimo? Važni su nam samo naši interesi i da se mi osjećamo moćnima i nedodirljivima. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pribismo te, Isuse, na križ koji si još do maločas nosio na svojim ramenima, a sada visiš na njemu i on nosi tebe. Koliko smo ti patnje zadali i zadajemo da ni sami toga nismo svjesni. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Ubismo te, Isuse. Umro si radi naše zloće i naše okrutnosti. Iživljavali smo se na tebi i to činimo još uvijek jer nam je srce hladno, ljubomorno, oholo, bezosjećajno – kameno. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Skinusmo te s križa, Isuse, misleći da je tvoja smrt na križu tvoja zadnja riječ. No i tu smo se prevarili. Naše srce je htjelo da tako bude, no tvoje Srce puno milosrđa oprostilo nam je sve. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRINAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

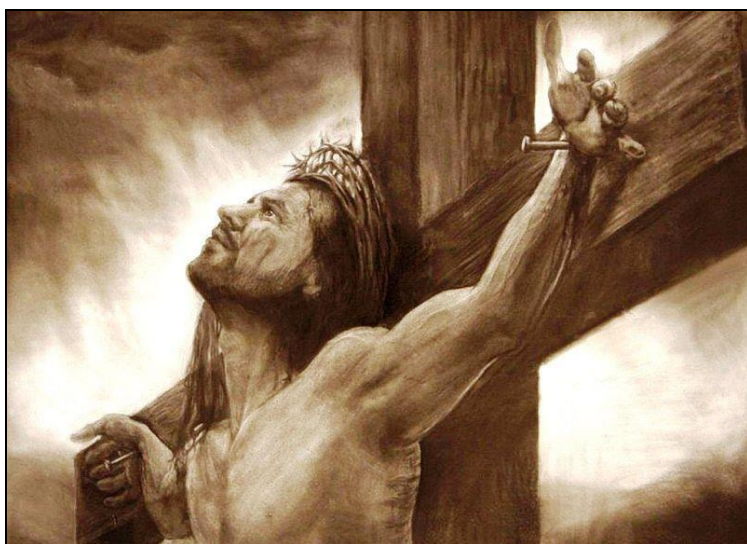
Naposljedku te, Isuse, položismo u grob. Tvoje mrtvo tijelo ostavljeno je samo u toj bezizlaznoj tami. No tvoje obećanje da ćeš uskrsnuti od mrtvih nije ostalo neispunjeno. Mnoga srca su tek tada progledala i bila obasjana svjetlom tvoga Srca. Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po Srcu svome!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Ispratismo te, Isuse, do kraja tvoga križnoga puta – puta koji smo ti sami priredili, radi našega užitka i zabave. Promatrali smo tvoju muku, bičujući te, ismijavajući te, stavljajući na te trnovu krunu i skrletni plašt, pljujući po tebi, vrijeđajući te, pribijajući te na križ i usmrтивši te. Gospodine, budi nam milostiv i smiluj nam se. Amen.

*„Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem.
Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje.
Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.
Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.'
Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu
jer Otac je veći od mene.“
(Jv 14, 27 – 28)*

3. KRIŽNI PUT

„ISUSE, DARUJ NAM MIR“

UVODNA MOLITVA

Gospodine, krećemo na ovaj križni put tvoje patnje i muke kako bismo bili uz tebe, a ti istodobno bio uz nas. Vrijeme u kojemu živimo jako je ubrzano i stresno, te unosi nemir u ljudska srca i duše. Na ovom križnomu putu želimo učiti od tebe na koji način se suočiti sa svim izazovima koje nam ovaj svijet nameće i kako pri tome zadržati mir koji samo ti daješ, a koji nam je svima toliko potreban.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Osuda. Tako gruba i teška riječ, bilo da se radi o istinskom zločincu, bilo da se radi o potpuno nevinoj osobi. No tebe su, Isuse, potpuno nevinog osudili, i to najgorom mogućom osudom: na smrt! Ali ti se nisi toj teškoj i smrtnoj osudi opirao. Zadržao si mir jer si znao da te osuda, nepravda i smrt ne mogu poraziti. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Križ. Nije to samo nekakva obična riječ ili kakav simbol koji nosimo oko vrata. Susresti se s križem u životu znači suočiti se s patnjom, bolešću, progonstvom, siromaštvom, smrću i sličnim situacijama. A upravo u takvoj situaciji si se našao i ti, Isuse, kad si se susreo sa svojim križem. Ti nisi bježao od njega već si ga čvrsto i dobrovoljno prihvatio. Mir koji si imao u sebi bio je jači od svake patnje, nepravde, boli i smrti. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pad. Kad čujemo tu riječ, sigurno nas ne upućuje na nešto dobro. No pad je zapravo nešto sasvim normalno i što nam se u životu često događa. I ti si, Isuse, pao. Pao pod teretom križa. No nisi pao radi sebe, nego radi nas. Ti, Isuse, poznaješ srce svakoga čovjeka te znaš da je svaki čovjek pun svojih slabosti, mana, grijeha, nemira i nesavršenosti. No ti si ostao miran i u trenutku kad si pao te si nam time pokazao da mir sve pobjeđuje. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Biti majka nešto je jedinstveno i neponovljivo. Neprocjenjivi Božji dar. Majčino srce najbolje poznaje srce svoga djeteta i ono uvijek bdije nad njime. No ti, Isuse, susrećeš svoju Majku na putu prema smrti. Prevelika je to bol za Majčino srce ispod kojeg je tvoje srce raslo i kucalo. Ali ti i tvoja Majka ne očajavate jer su vaša srca mirom ispunjena. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Priskočiti nekome u pomoć od neprocjenjive je vrijednosti. Pomoći potrebitomu kad te zaište uistinu je prelijepo djelo i čini te radosnim. No Šimun je, Isuse, bio prisiljen da ti pomogne. Njegovo srce bilo je tada uznemireno, no ti si mu zajedničkim nošenjem križa darovao svoj mir. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pružiti rubac čovjeku koji pati, znak je utjehe, nade i mira. A upravo to čini Veronika. Ona ti, Isuse, prilazi ne bojeći se pri tome za vlastiti život. Ona je u tebi prepoznala mir koji joj ovaj svijet ne može dati, a koji posjeduješ samo ti. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Ponovno pasti. Za nas obične, krhke, slabe i grješne ljude to je gotovo svakodnevna pojava. No za Bogočovjeka čini se nestvarnim. Ali to je istina! Ti, Isuse, ponovno padaš, no tvoj pad nije bio uzaludan. Ti ponovno i ustaješ. Nisi izgubio mir, već si s istim mirom krenuo koračati naprijed kako bi i u naša ranjena i slomljena srca donio svoj mir. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Ići putem koji vodi u smrt te pri tome tješiti druge, rijetko bi tko mogao. No Isus upravo to čini. Sav izranjen, izmučen i u neizrecivim bolima tješi jeruzalemske žene. Tješi ih jer vidi koliki nemir ih je obuzeo kad su ga ugledale takvog nemoćnog i oderanog do kostiju, a istovremeno tako smirenog. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Treći pad. Ima li kraja padovima? Čini se da nema. Padovi su sastavni dio života i, koliko god se trudili, ne možemo ih zaobići. I to nam, Isuse, zapravo ti i pokazuješ svakim svojim ponovnim padom. Želiš nam time reći da smo mi ljudi slabi i grješni te da će nas zateći mnogo padova u životu. Koliko god mi nastojali biti bolji i savršeniji, pad nam se uvijek može dogoditi i događa nam se. Nemir se uvijek može uvući u naša srca, a samo tvoj mir može nas iscijeliti i ponovno podići na noge. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlačē

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Često se zna dogoditi da budemo poniženi, izrugani, ismijani; da nam lažu i da nas ogovaraju čak i najbolji prijatelji. Teško je to podnijeti. No, Isuse, ti si poniženje šutke prihvatio i podnio. Podnio si sve zlo koje se srušilo na tebe i nisi nikome uzvraćao zlim, već samo dobrim i svojom smirenošću. A to im je zapravo najviše smetalo - taj tvoj mir koji si uvijek imao i nosio u sebi. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pribijati i biti pribijen na križ. Pred tim prizorom valja nam samo zašutjeti. Mi slobodni, a ti, Isuse, razapet i pribijen na križ radi naših opačina. Umjesto da mi visimo na križu, ti visiš. Umjesto nas - ti si razapet. A razapinjemo te i pribijamo na križ svakoga dana svakim našim grijehom. No tvoje raširene ruke na križu, unatoč našim grijesima, žele nas zagrliti svojim mirom. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Umirati polako i u strašnim bolovima te biti svjestan da ćeš uskoro umrijeti... Ima li ičeg strašnijeg od te spoznaje! Potpuna neizvjesnost, izgubljenost, tama, tjeskoba, strah i beznade koje nas u tim trenucima mogu obuzeti! No, za razliku od nas, ti se, Isuse, ničega ne bojiš, pa čak ni smrti! Ti umireš u potpunom miru da bismo mi imali život vječni. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Nema više boli, nema patnje ni muke. Sve je nestalo. No ostao je tvoj mir kojim nas i sada pohodiš. Pohodiš nas u našim patnjama, u našim bolima, ranjenostima, neizvjesnostima, strahovima, beznađu. I to činiš potpuno besplatno. Ti nas, Isuse, liječiš svojim mirom. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, tvoje mrtvo tijelo završilo je naposljetku u grobu. Mnoga srca koja su vjerovala u sve ono što si govorio i činio ostaju shrvana i slomljena te nemaju mira. Bivaju potpuno beznadna i izgubljena jer su samo u tebi vidjela spas, a sada si mrtav i u grobu. Kakav šok za njihove duše i duh! No ti opet činiš čudo te svojim uskrsnućem vraćaš im mir. Isuse, daruj nam mir!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, hvala ti što si uvijek s nama i u nama. Na ovome križnome putu pokušali smo osjetiti svu patnju i boli kroz koje si prolazio dok smo koračali zajedno s tobom prema mjestu tvoga smaknuća, no istovremeno doživjeli smo mir koji je vladao u tebi u tim najtežim trenutcima muke i smrti. Nitko drugi na ovom svijetu ne posjeduje i ne može nam dati takav mir poput tvojega, jer ti si taj mir, Isuse! I mi ti, zajedno sa svetim Augustinom, govorimo: „*Za sebe si nas, Gospodine, stvorio, i nemirno je srce naše, dok se ne smiri u tebi.*“ Amen.

*„Ja sam svjetlost svijeta;
tko ide za mnom, neće hoditi u tami,
nego će imati svjetlost života.“
(Iv 8, 12)*

4. KRIŽNI PUT

„ISUSE, UZDAMO SE U TEBE!“

UVODNA MOLITVA

Život je isprepleten mnogim lijepim, no istovremeno i teškim situacijama koje nam mogu poremetiti naše planove i sve ono što smo u međuvremenu ostvarili. Nije se lako snaći u takvim trenucima koji nas mogu potpuno izbaciti iz svakodnevne kolotečine. I to je zapravo to što nazivamo životnim križem koji može biti vrlo zahtjevan i trnovit, ali ako na tom putu hodimo uz svoga Učitelja Isusa Krista, tada će nam naš vlastiti križni put biti znatno lakši. Isuse, povjeravamo u ruke tvoje naše živote i želimo iz ovoga križnoga puta izići bolji, odlučniji i puni pouzdanja u tebe.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, osuđen si na smrt. Osuđen, a potpuno nevin! I mi se, Isuse, često nađemo u takvoj situaciji, potpuno izdani, a bez ikakve krivnje. Budi uz nas u tim trenucima i ne daj da nas to obeshrabri da klonemo duhom. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, stavljaju na te teški križ i ti ga s povjerenjem primaš. Nisi ga odbacio, već si ga s ljubavlju prigrlio. I nas, Isuse, opterećuju naši križevi, ali mi im se opiremo i ne želimo ih prihvatiti. Molimo te, Isuse, da svoj križ možemo prigrliti kao što si ti prigrlio svoj, bez prigovaranja i sa strpljivošću. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, padaš prvi put pod teretom križa. Teško je to shvatiti da ti, iako si Sin Božji, padaš na tlo. No svojim nam padom daješ snažnu poruku da smo mi samo slabi i krhki ljudi te da nas teret života često svlada i sruši na tlo. Podaj nam, Isuse, da se unatoč svojim grijesima i slabostima uvijek znademo izdići iznad njih. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, noseći križ, susrećeš svoju Majku. Gledajući te tako bespomoćnoga, ona želi biti uza te, želi ti pomoći u tim teškim patnjama u kojima se nalaziš. Neka i nama, Isuse, tvoja sveta Majka bude na pomoći i olakša nam boli u trenucima teške muke i trpljenja. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, dalek je još put pred tobom do vrha Golgote i sve si iznemogliji. I upravo zbog toga čovjeka po imenu Šimun prisiliše da ti pomogne nositi križ. Molimo te, Isuse, da nikada ne odbijemo prihvatiti pomoć čovjeka jer prihvatiti čovjekovu pomoć znači prihvatiti tebe, tvoju ljubav i milosrđe kojim nam dolaziš u susret. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, rubac koji ti pruža Veronika, probijajući se kroz mnoštvo ljudi kako bi si obrisao krvlju i znojem obliveno lice, govori nam jako puno o njezinu srcu. Uistinu, velika je suosjećajnost, vjera, i hrabrost te žene. I mi, Isuse, želimo imati takvu vjeru poput njezine, želimo drugima pružiti riječ utjehe, suosjećajnosti i razumijevanja. Isuse, daj nam snage da budemo hrabri i odlučni poput Veronike. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, ponovno padaš i opet si na tlu. Nema nikoga da ti pomogne kako bi se pridigao. Huljenje, podrugljivi uzvici i pljuvanje po tebi jedino su što te okružuje. Budi uz nas, Isuse, kada se svi okrenu protiv nas, kada se čini da se sve zlo ovoga svijeta obrušilo na naša ramena i prikovalo nas uz tlo. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, nekoliko ožalošćenih jeruzalemskih žena dolazi ti u susret i pada pred tobom. Ne znaju kako bi ti pomogle, na koji način bi te utješile i ublažile ti bol. No, umjesto da one tješe tebe, ti tješiš njih i daješ im svoj blagoslov. Neka se tvoj blagoslov, Isuse, izlije na svakoga čovjeka jer tvoja nam je ruka smilovanja svima potrebna. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, križ te i treći put obara na tlo, no vojnici te silom uspravljaju na noge. Ne daju ti ni trenutka da predahneš. I opet si na nogama, s križem na ramenima, na stazi našega spasenja. Daj nam, Isuse, da budemo svjesni da si sve to učinio radi nas i našega otkupljenja. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, svlače te u cijelosti. Neopisivo je to poniženje! Ali ti unatoč tomu ne padaš u očaj. Pogleda uprtog u nebo mirno stojiš i ničem se ne opireš. Podaj i nama, Isuse, takvu smirenost i pouzdanje da nas ništa ne odvoji od tebe i od tvoga mira koji nam daješ. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, pribiše te na križ. Možemo samo zamisliti kakve li su boli to bile! Tvoja sveta krv potekla je iz probodenih nogu i ruku tvojih; potekla je da bi nas oprala od naših grijeha. Oprosti nam i budi nam milosrdan jer slabi smo i nesavršeni ljudi. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, umro si na križu radi našega spasenja. Toliko smo ti boli nanijeli i nanosimo danomice, a ti si i dalje tako dobar i strpljiv prema nama. Molimo te, Isuse, da umre u nama sve što je bolesno i što nije od tebe; da umru naše laži, ogovaranja, psovke, sebičnost, razvratnost, idolopoklonstvo, praznovjerje, oholost i sve ovisnosti koje nas udaljuju od tvoje ljubavi. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isuse, tvoje izmučeno tijelo skinuto je s križa. U naručje ga prima tvoja Majka i posljednji put te dotiče, no ovaj put umrlog, beživotnog. Pregorak je to osjećaj u njezinu srcu, ali ujedno pun vjere i nade. Podaj nam, Isuse, takvu istu vjeru i nadu poput tvoje Majke Marije. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

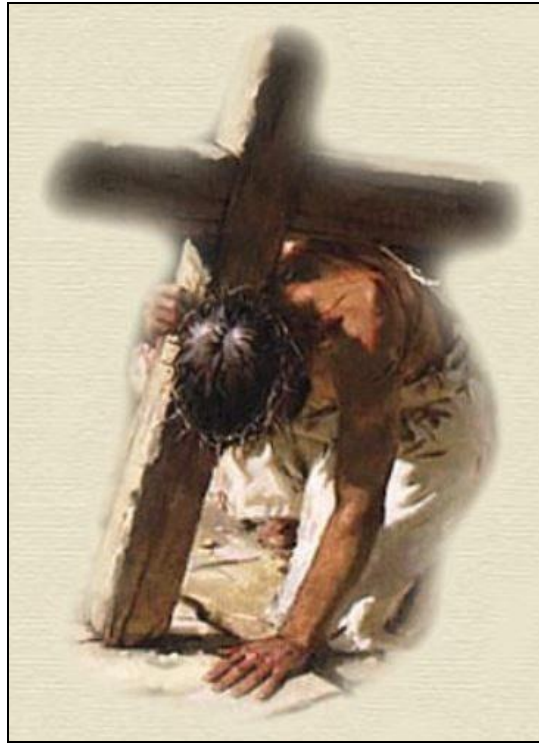
Isuse, u prazan grob položiše tvoje mrtvo tijelo, a vrata groba zatvoriše kamenom te postaviše stražare pred njim da te čuvaju. No ti činiš čudo i ustaješ od mrtvih. Molimo te, Isuse, da i mi uskrsnemo od svojih grijeha i zlih navika kako bismo jednoga dana mogli baštiniti život vječni. Isuse, uzdamo se u tebe!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Isuse, koračali smo s tobom prolazeći svaku postaju tvoga križnoga puta. Koračali smo s tobom da nas poučiš kako biti strpljiv i kako podnositi muke i patnje kada nas zateknu. Ti si naš Učitelj i mi vjerujemo tebi i uzdamo se u tebe! Amen.

*„Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda,
a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.“
(Mt 8, 20, Lk 9, 58)*

5. KRIŽNI PUT

„ISUSE, OZDRAVI NAS!“

UVODNA MOLITVA

Isuse, naše želje su prevelike, naši interesi nerealni. Želimo imati sve više i više, a zapravo imamo sve manje i manje. Molimo te, Isuse, ozdravi u nama tu bolesnu želju za imanjenem i obnovi nas svojim Duhom Svetim.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Svjetina sudiše i osudiše Isusa na smrt. Nevin, a kriv. Kriv nizašto, al', ipak, neka umre. Neka umre samo zbog toga što je širio istinu, govorio o ljubavi, praštanju, milosrđu; neka umre zato što je ozdravljao bolesne, čistio gubave, podizao hrome, uskrisivao mrtve, slijepima vraćao vid te iz opsjednutih izganjao zloduhe. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Trnovom krunom okruniše i skrletnim plaštem ogrnuše Isusa uzvikujući: Evo kralja židovskog! A zatim ga i izbičevaše. Iako ne imaše nikakve krivnje, on prihvaća križ, prima ga na svoja ramena da ga ponese za naš spas. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Noseći to teško drvo križa, Isus pada na tlo. Pada, ali ne posustaje. Hrabro se pridiže i nastavlja svoj put ka Golgoti. Teško je pasti, a još teže ustati jer tijelo je slabo i snage je sve manje. A pomoći niotkuda, naprotiv, samo vrijeđanje i nanošenje još većih boli i rana. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Susret Majke i Sina. Ali ne običan susret, već susret Majke Božje i Sina Božjeg; susret patnje, boli, suosjećanja i ohrabrenja. U tom susretu suvišna je svaka riječ. Ispružene ruke Majke sve govore, baš kao i ruke onih koji te udaraju, šibaju i progone. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Čovjeka iz Cirene prisiliše da Isusu pomogne nositi križ. Taj čovjek se tamo našao sasvim slučajno i morao je pomoći Isusu nositi križ. Rame uz rame oni su jedan dio puta nosili taj teški križ, a Šimunu je to toliko pomoglo da je duhovno potpuno progledao. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Kroz silno mnoštvo ljudi Isusu u susret prilazi nepoznata žena, pada ničice pred njim i pruža mu svoj rubac. Pruža mu rubac jer razumije patnju čovjeka budući da joj je i samoj potrebno izlječenje od vlastite patnje. Obrisavši si svoje izranjeno i izmučeno lice, Isus joj vraća rubac; vraća joj radost i mir u srce te ona doživljava unutarnje ozdravljenje. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA
Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Idući korak po korak prema Kalvariji, križ Isusu postaje sve teži i sve mu više oduzima snagu te on ponovno pada i nalazi se na tlu, a svjetina mu se izruguje i pljuje po njemu. Kakvog li užasnog prizora! Ali takvi smo mi, ljudi – okrutni i bezosjećajni. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Oblivenom krvlju i znojem, Isusu prilaze uplakane jeruzalemske žene. Ali one, umjesto da mu pomognu, ostadoše shrvane njegovom mukom i patnjom te počnu jaukati. Uistinu, one ne shvaćaju Isusovu muku jer se prevelike rane nalaze na njihovim dušama. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Treći Isusov pad najbolniji je do sada, a hula protiv njega sve veća. Križ ga je potpuno prignječio o zemlju te se čini da Isus više neće moći dalje. Ostaje tako nepomično ležati na tlu, a potom odjednom ustaje, uzima svoj križ i kreće naprijed, kreće k svom cilju da nas spasi od naših grijeha i naše zastranjenosti. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Biti potpuno ogoljen i osramoćen, ne imati ništa na sebi, neizrecivo je poniženje. A upravo to učiniše Isusu. Svjetina se smije urlajući i izrugujući se Isusu. Bolesnog li čovječanstva! Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pribijanje na križ. Došlo je i to na red. Nema milosti. Čavlima Isusu pribijaju ruke i noge na drvo križa i uzdigoše ga da visi naočigled svima. Prestravičnog li prizora! Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Umire naš Gospodin. Umire rasset na križu. Rasset poput kakvog ubojice i razbojnika. Koliko te puta moramo još razapeti, Isuse, da bismo spoznali smisao i cilj tvoga umiranja?! Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Skinuto je tijelo Isusovo s križa i položeno u naručje Majčino. Majka jeca i suze joj teku. Srce njezino probodeno je mačem boli, te izdano i slomljeno od ljudskog roda. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

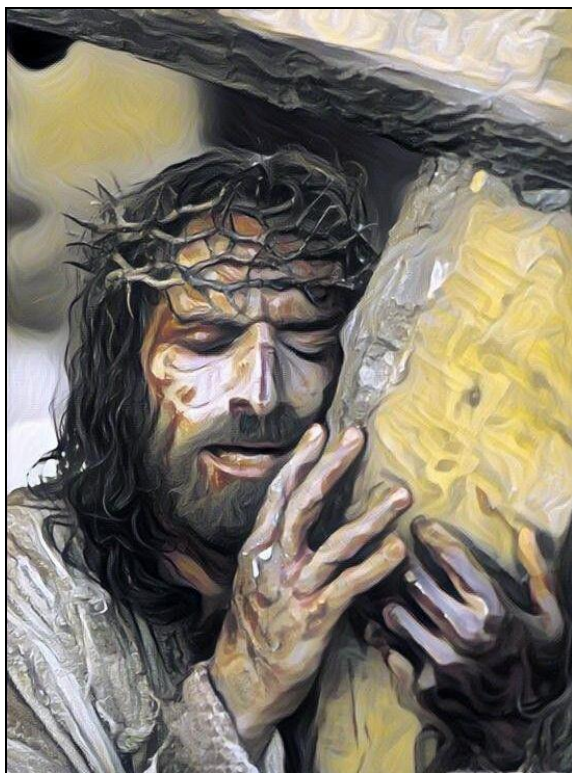
Isusovo mrtvo tijelo odložiše u prazan grob, a grobna vrata zatvoriše kamenom. Grob čuvaše noćna straža da ne bi tijelo Isusovo netko ukrao. A naokolo se čuju podrugljive priče kako je sve prevario svojim naučavanjem i tzv. čudesima koja je činio. No Isus, kako i obeća, treći dan od mrtvih uskrsnu i započe novi život. Isuse, ozdravi nas!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, čitavim putem Kalvarije davao si nam smjernice, poučavao nas i vodio do njezina vrha. I mi smo izdržali i proživljavali svu tu patnju, bol i muku zajedno s tobom. Neka nas tvoja milosrdna ljubav raspeta na križu ozdravlja i bude nam na spasenje. Amen.

*„Svi će vas zamrziti zbog imena mojega.
Ali ni vlas vam s glave neće propasti.
Svojom ćete se postojanošću spasiti.“
(Lk 21, 17 – 19)*

6. KRIŽNI PUT

***„ISUSE, DAJ NAM SNAGE U
NOŠENJU KRIŽA!“***

UVODNA MOLITVA

Isuse, okupljeni tu pred tobom želimo te slijediti na tvome križnom putu. Želimo proći put koji si i ti prošao. Želimo hoditi tom trnovitom stazom izdaje, osude, muke, boli, znoja, krvi, izrugivanja, pljuvanja, ponižavanja i smrti. Podaj nam snage, Isuse, da mogemo izdržati sve nedaće na tom putu umiranja - putu našega spasenja, putu prema Vječnosti.

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Osuditi nekoga potpuno nevinog zvuči prestrašno, ali istinito. No to su, Isuse, učinili tebi. Molimo te, Isuse, budi uz nas kada nas osude, a nismo ništa skrivili. Nauči nas podnijeti nepravdu i suočiti se s njom. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Primiti na se križ znači prihvatiti život i suočiti se sa svim životnim prilikama i neprilikama. I upravo nam taj značaj prihvaćanja i nošenja križa ti, Isuse, pokazuješ. Molimo te, Isuse, da budemo spremni prihvatiti križ, da budemo spremni prihvatiti život i sve što nam on nosi. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pasti pod križem znači pasti pod teretom života. I ti si, Isuse, pao; no pao si zbog naših grijeha, radi našega spasenja. Molimo te, Isuse, da znademo uistinu spoznati značenje tvoga pada te da budemo svjesni svojih padova, ali i da nas unatoč njima ti i dalje ljubiš. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Susret, ali ne bilo kakav susret, nego susret s vlastitom Majkom. Susret je to pun boli, a ujedno i ohrabrenja. No ovaj susret s tvojom Majkom u trenucima strašnih muka dao ti je jednu posebnu snagu. Molimo te, Isuse, podaj i nama u beznadnim trenucima takvu snagu, vjeru i nadu, kao što ju je imala tvoja Majka Marija. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Prihvatiti pomoć čovjeka, dopustiti da mi drugi pomogne i biti zahvalan na tomu nije lako ni jednostavno. No Isus je to isto učinio; dopustio je čovjeku da mu pomogne; prihvatio je pomoć drugoga. Molimo te, Isuse, da s ljubavlju prihvatimo pomoć drugih ljudi jer kroz njihovu pomoć pomažeš nam ti. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pružiti nekome rubac, prepoznati osobu koja pati i obrisati joj suzno lice ne može svatko. Velika je to milost, a tu milost imala je jedna žena. Ona ti pristupa i briše tvoje krvavo i znojem izmučeno lice. Molimo te, Isuse, udijeli i nama milost da možemo poput Veronike prepoznati čovjeka u potrebi i ublažiti mu bol. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Drugi put pasti – znak je slabosti i prolaznosti. Što smo stariji nemoćniji smo, što duže nosimo teret života, češće pod njim padamo. I ti si, Isuse, ponovno pao, ali si se ponovno i pridigao. Molimo te, Isuse, da nikada ne posustanemo bez obzira na to koliko god budemo padali na svome životnome putu. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Utješiti onoga koji je došao utješiti tebe uistinu je gotovo nemoguće. Ali upravo to Isus čini uciviljenim i uplakanim jeruzalemskim ženama. Molimo te, Isuse, koliko god da nam bude teško, da nas ne uhvati beznade jer tada nećemo moći pomoći ni sebi, a ni drugima oko sebe. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Nakon tvoga prvoga i drugoga pada uslijedio je, Isuse, i tvoj treći pad. I upravo nam svojim trećim padom poručuješ da će nam se u životu tko zna koliki još broj padova dogoditi. Svaki naš pad je bolniji od onoga prethodnoga. Molimo te, Isuse, podaj nam snagu da uvijek iznova ustanemo usprkos našoj grješnosti i spoznaji da smo slabi ljudi. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Dati se razgoliti, i to potpuno, ostaviti za sobom sve što nas sputava neizreciva je hrabrost. Tvoj primjer, Isuse, kad su te svukli i kad si morao ostaviti čak i plašt koji si jedino imao na sebi, dokaz je tomu. Molimo te, Isuse, podaj nam takvu jakost da, i kada nam sve oduzmu, ostanemo sabrani i mirni poput tebe te da se iz dana u dan borimo protiv vlastitih mana i nesavršenosti. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pribijati čovjeka na križ zastrašujući je čin. No to su, Isuse, tebi učinili. Molimo te, Isuse, za strpljivost kada se nađemo u teškim bolovima, kada se nađemo prikovani uz krevet, kada nas život stjera u kut i kada ne vidimo više smisao ni u čemu. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Smrt, i to na križu. Nitko si ne bi htio poželjeti takvu smrt iščekujući je iz časa u čas u silnim patnjama. No ti si, Isuse, morao proći tim putem neizrecivih boli i muka. Molimo te, Isuse, da na smrt ne gledamo kao na kraj života, već, naprotiv, da ju promatramo kao novi početak ljepšega – vječnoga života u kojemu nas ti čekaš. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gotovo je. Nema više boli, nema patnje, sve je utihnulo. Tvoje mrtvo tijelo, Isuse, skidaju s križa i sada je u rukama tvoje majke. Molimo te, Isuse, da vjerujemo tvojim riječima da nas nakon smrti čeka radost života vječnoga. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRINAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

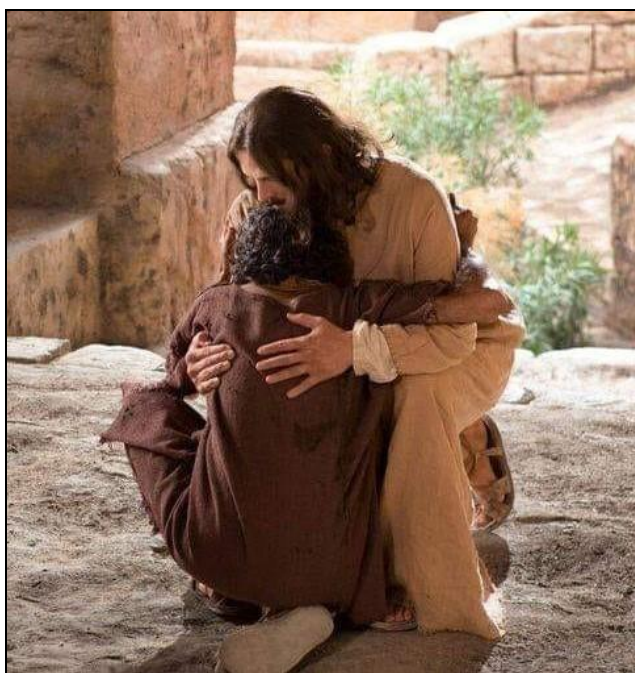
Grob. Mjesto tame i posljednja postaja našega zemaljskoga života. I ti si, Isuse, osjetio i doživio taj trenutak zatočenosti u tome bezizlaznom mjestu. Ali upravo tada činiš nemoguće; činiš ono o čemu si stalno govorio i naviještao. Treći dan si uskrsnuo od mrtvih! Molimo te, Isuse, da uvijek pred očima imamo tu sliku tvoga Uskrsnuća, sliku nade i tvoga ispunjenog obećanja. Isuse, daj nam snage u nošenju križa!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Isuse, svaka postaja tvoga križnoga puta koju smo prolazili zajedno s tobom poučavala nas je da bez patnje i muka nema ni Uskrsnuća. Jedino ako s vjerom i pouzdanjem nosimo svoje križeve imat ćemo tvoj blagoslov i otvorena vrata spasenja. Isuse, molimo te da ustrajemo na tom putu, putu spasa koji vodi do vječnosti. Amen.

*„Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni
i ja ću vas odmoriti.“*

(Mt 11, 28)

7. KRIŽNI PUT

„KRIST, NADA NAŠA“

UVODNA MOLITVA

Gospodine, na ovom križnom putu mi želimo čuti tvoj spasiteljski poziv. Želimo uzeti jaram tvoj na sebe, želimo učiti od tebe, koji si krotka i ponizna srca jer uistinu, jaram je tvoj sladak i breme tvoje lako. Molimo te, podaj nam potrebne snage i izdržljivosti i nauči nas da iz ovoga križnoga puta iziđemo i budemo bolji nego što smo bili do sada! I da puni vjere, nade i ljubavi nastavimo hrabro kročiti stazom koja se zove život, hodeći za tobom, našom nadom! Kriste, nado naša, povedi nas!

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, kakve li teške i strašne osude! O, kolike li nepravde! Razjarena i bezumna svjetina osudila te na smrt, a još jučer te je dočekala i slavila kao svojega kralja. Osudiše tebe koji si sama Ljubav i Milosrđe, koji si bio bez ijedne krivnje. O, kolike li zastranjenosti i zablude! O, kolike li izgubljenosti i nevjere ljudske!

Pomolimo se:

Isuse, ti znaš koliko sam slab i grješan. Koliko sam te puta i ja osudio svojim grijesima: svojim zlim navikama, svojom okorjelošću srca; svojim razuzdanim i razvratnim životom. Ti znaš koliko sam nebrojeno puta i sam pao u beznađe; koliko sam samo puta sudio drugima i osuđivao ih. Molim te, oprosti mi! Daruj mi novo srce! Srce ispunjeno vjerom, nadom i milosrđem. Srce puno razumijevanja. Srce koje će biti sposobno opraštati i ljubiti, a ne osuđivati. Srce koje će biti poput tvojega blago i ponizno. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, teško drvo križa stavljaju na tvoja izbičevana i izranjena ramena. A ti i dalje ostaješ miran. Bez ijedne riječi, bez ijednog prigovora. Strpljivo podnosiš sve uvrede i poruge koje ti razulareno mnoštvo dobacuje i objeručke prihvaćaš i grliš to sveto drvo križa na kojem ćeš biti raspet i visjeti.

Pomolimo se:

Isuse, toliko sam te puta iznevjerio. Toliko sam puta htio odbaciti svoj križ misleći da je on najveći i najteži i kako postoji lakši koji ću moći nositi s više vjere, pouzdanja i ljubavi. Ali, uvijek kada pomislim na to, shvatim da sam u krivu. Moj križ je samo moj i njega moram prihvatiti, njega zavoljeti, s njime živjeti, s njime se boriti, s njim hrabro koračati i ići naprijed. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isus pada. Teško je to gledati. Ali u tome nam daje primjer da nije sramota pasti. Nije sramota biti nemoćan, slab i bolestan. Nije sramota biti ismijavan, izrugivan i ponižen. Ta i sam Bog je sve to bio. Isus se nije bojao pasti i pokleknuti, iako je bio tek na početku križnoga puta. To ga nije navelo odustati, naprotiv, dodatno ga je ojačalo i osnažilo da zagrlji ponovno i još jače svoj križ i krene dalje.

Pomolimo se:

Ne možemo više. Nema izlaza, nema nade. Tako se često znaju iz naših usta čuti ove riječi. Koliko samo puta padnemo u očaj, u strahove, u depresiju, ne vidimo više ništa ispred sebe, već samo mrak i beznade. Ali ti, Isuse, ti si nam pokazao 'kako dalje'. Ti nisi posustao, nisi izgubio nadu i vjeru da ćeš ispuniti ono što od tebe Otac traži. Molimo te, Isuse, i nama podaj tu istu vjeru, nadu i ljubav da ustrajemo na svojem putu. Ne daj da odustanemo od Tebe, jedine naše nade i milosrdne ljubavi! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isus i majka se ponovo susreću. Nije to bio susret kao do tada. Sada se susreću na putu za Kalvariju, na putu gdje majka gleda svoga Sina kako napaćen nosi svoj križ na kojem će ga razapinjati. Ali majka je uvijek tu. Ona je tu i kada se svi razbježe. Bolan je to susret između majke i Sina, neizmjerana i neopisiva bol.

Pomolimo se:

Kada nam ponestane radosti, kada više ne vidimo smisao života, kada bol postane prejaka, a nade više nema, sjetimo se da je Majka Božja uvijek uz nas, na svakom našem koraku, na svakom mjestu, a osobito tamo gdje su patnja i trpljenje. Majka staje uvijek u našu obranu i zagovora nas, ona nikamo ne bježi ni u najtežim trenucima. Isuse, daj nam tu milost da te možemo slijediti i biti uz tebe, baš poput tvoje majke Marije, Majke Nade, Majke Milosrđa, Majke Ljubavi. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Šimun pomaže Isusu nositi križ, ali ne zato što on to hoće i želi niti zato što Isus više ne može, već zato što su ga na to prisilili. Isus prihvaća pomoć čovjeka, ali ne za svoje dobro, nego za naše dobro. Šimun tek tada uviđa značenje i važnost pomaganja nošenja križa. On spašava svoju dušu i duše mnogih koji se boje priskočiti bližnjima u pomoć. Isus i Šimun zajedno noseći križ olakšavaju patnju jedan drugomu dajući nam snažnu poruku vjere, nade, ljubavi i zajedništva.

Pomolimo se:

Isuse, trebamo te! Trebamo tvoju pomoć. Molimo te, pošalji nam one koji će nam pomoći lakše koračati kroz život. Pošalji nam one koji će nas razumjeti, koji će znati vidjeti ono što nam je najpotrebnije. Pošalji nam one koji će shvatiti za čime žudimo i za čim čeznemo. Najviše od svega, Isuse, pošalji nam svoga Duha Svetoga! Neka nas obnovi i ozdravi. Neka nas vodi kroz život. Daj nam prepoznati one kojima je potrebna naša ljubav, pomoć i ruka smilovanja. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isusova patnja i boli su prevelike. Veronika, motreći sa strane, to više ne može gledati. Ona prilazi Isusu i traži način kako mu pomoći, kako ga utješiti, kako mu ublažiti bol. Daje mu ono jedino što je u tom trenutku imala pri ruci, pruža mu svoj rubac. Isus prihvaća Veronikinu ljubav i, obrisavši si krvavo lice, daruje joj svoju patnju i muku, daruje joj samoga sebe.

Pomolimo se:

Isuse, molimo te za snagu koračanja kroz ovozemaljski život. Daj nam snage kada dalje više ne možemo, kada ostanemo sami, kada nam sve oduzmu, kada križ postane pretežak i kada ne znamo ni kako, ni zašto, ni kamo! Ne daj nam klonuti na našoj Kalvariji. Budi ti naše svjetlo i naša nada! Daj da i mi znamo prepoznati naše bližnje u potrebi i pružiti im 'ono malo nade' kao što ju je tebi svojom ljubavlju pružila Veronika. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isus ponovno pada. Je li to moguće? Je li moguće da naš Bog ponovno pada? Kakav je to Bog - pitamo se? Je li on uopće Bog? Opet se valja pod križem, u prašini, obliven znojem i krvlju, popljuvan i u dronjcima. Ne, to nije naš Bog. Naš Bog je Kralj kraljeva i Gospodar gospodara kojemu ovo ne doliči. Naš Bog nije bog koji jeca pognute glave na koljenima.

Pomolimo se:

Ponovo smo se izgubili. Padamo i padamo, sve dublje i dublje. Zar je moguće ponovno pasti, ponovno se razočarati? Razočarati i sebe i druge oko nas. Isuse, ti si se znao dizati, kada si padao. Ti si se ponovno pridigao pokazujući nam da pad ne znači odustajanje. Isuse, molimo te budi uz nas kada padamo, budi uz nas kada se dižemo! Budi Ti naša nada! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Plać žena odjekuje, jauci posvuda. Ožalošćena srca i duše suosjećaju s Isusom. Ali Isus, unatoč svojoj boli, pronalazi snagu i tješi kćeri jeruzalemske, tješi one koje su njega došle tješiti. Govori im da će sve biti dobro i da sve ovo ima smisla i treba da se dogodi jer kako bi se inače proslavio Sin čovječji. Uzajamna je to ljubav između Isusa i ovih žena, tako potrebna današnjemu svijetu.

Pomolimo se:

Isuse, molimo te budi uz nas! Budi uz nas u sva vremena. Ti si, Isuse, sve ono što trebamo. Tvoja nam ljubav treba, tvoja nam utjeha treba. Želimo čuti tvoje blage riječi, osjetiti tvoje nježne ruke, vidjeti tvoj milosrdni pogled. Želimo biti slobodni od svih napasti i grijeha, živjeti u nadi koju nam samo ti možeš dati. Isuse, molimo te za taj neprocjenjivi dar! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, noge ti opet otkazuju, a u izranjenim i drhtavim rukama više nemaš snage. Pretežak je i prevelik teret koji nosiš. Ponovno padaš i opet si na tlu. A razgoropađena svjetina sve to mirno promatra i razuzdano se smije, izruguje te, pljuje i udara po tebi. Ali ti ne posustaješ. Ne predaješ se. Uzimaš ponovno svoj teški križ na se i nastavljaš dalje - za naš spas, za spas svake duše. Jesmo li mi to zaslužili, unatoč svemu što ti učinismo?

Pomolimo se:

Isuse, moji te grijesi ponovno prikovaše za tlo. Opet sam te izdao i osudio svojim grješnim životom. Opet sam ti nanio tolike udarce i rane svojim oholim, razuzdanim i zlim ponašanjem. Ali ti me svejedno i dalje voliš. Ne odustaješ od mene. Još više me ljubiš i sve mi opraštaš. Vraćaš mi nadu i vjeru da mogu biti bolji nego što sam bio do sada, da mogu biti sličniji tebi i biti slobodan od svakoga grijeha. Daješ mi novu snagu da i ja, nakon svojih padova, ponovno usmjerim pogled prema Nebu i ustanem. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isusa su svukli, potpuno ga razgolitali, uzeli mu sve što se moglo uzeti, i odjeću i dostojanstvo tijela. Ali Isus se nije dao obeshrabriti niti je izgubio nadu da će ispuniti svoje poslanje. On je znao da Duh Sveti prebiva u njemu, a tijelo da je raspadljivo. On je podnio tjelesnu sramotu, ali se odjenuo u vječno odijelo nade, ljubavi i spasenja.

Pomolimo se:

Kada nas osramote i ponize, kada nas iskoriste i odbace, kada nas izrugaju i ismiju, budi uz nas, Isuse. Tebi su to isto učinili, ali si ostao jak, nisi izgubio nadu. Molimo te za takvu nadu koja nikada ne prestaje! Molimo te da ostanemo jaki kada kušnje navale na nas. Isuse, podaj nam milost da znamo u svemu sačuvati svoje duše, da ostanemo obavijeni nadom, istinom i ljubavlju da si ti uvijek s nama i da nam pomažeš. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, zar ti nisu već dosta zla i nepravde učinili? Nisu li ti već previše boli i trpljenja nanijeli? Ne, ni to im nije bilo dovoljno! Sada te još i razapeti žele! Što to u ljudskoj svijesti takvo što poželjeti može? A tek učiniti! I uzeše čavle u ruke svoje krvničke i prikovaše svete ruke i noge tvoje na križ. O, kolike li patnje i neizrecive boli! O, kolike li krvi svete prolivene za nas! O, kolike li žrtve, kolike li ljubavi raspete na drvu križa za spasenje naše!

Pomolimo se:

Isuse, toliko ti patnje i danas zadajemo hodeći raznim stranputicama, odlazeći raznim iscjeliteljima, bioenergetičarima, vidovnjacima, vračarama, čarobnjacima i gatarama, ne vjerujući tebi, nego nekim drugim bogovima. Toliko puta smo ti već okrenuli leđa i potpuno te zanijekali. Svakim našim grijehom, zabludama i krivovjerenjem i mi te pribijamo na križ. Nismo ništa bolji i drukčiji od tvojih krvnika. Molimo te, Isuse, oprosti nam! Budi ti naša nada i svjetlo koje će zasjati u mračnim trenucima našega života! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, posljednji su trenutci tvoga zemaljskoga života. Oni koji te na smrt osudiše i bičevaše, koji te trnjem okruniše, udaraše i pljuvaše po tebi, na kraju te i razapeše iščekujući tvoj posljednji izdisaj. Jedino te Majka tvoja napustila nije. Uz nekoliko žena i tvog vjernog učenika Ivana bdjela je uz tebe podno križa sve do tvoje smrti. I upravo nju, u tim posljednjim patničkim trenucima svoga života, daješ nam za Majku. A zločincima i neprijateljima svojim, onima koji te mučiše i na kraju razapeše, sve opraštaš.

Pomolimo se:

Isuse, život si svoj položio za nas. Umro si zbog naših grijeha da bi nas svojom ljubavlju otkupio i spasio. Svojom smrću pokazao si da je i nama proći tim istim putem - putem umiranja i trpljenja. Molimo te, Isuse, nauči nas istinski ljubiti i umirati svojoj sebičnosti, oholosti, lijenosti, svojim slabostima te grješnim i zlim navikama. Nauči nas da spremni dočekamo i prihvatimo tjelesnu smrt. Ti si naš Put, naša Istina i naš Život. Ti si naša Ljubav, naša Nada! Ti si pobijedio smrt! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Muk. Nigdje nikoga. Svi se razbježaše. Razularena izdajnička povorka dobila je što je tražila. Više im nisi bitan. Nemaju više koga izrugivati i mučiti. Tvoje izranjeno mrtvo tijelo skinuto s križa sada je u naručju tvoje Majke. Tek sada je sigurno. Tu u njezinu krilu, privijeno na njezino nježno i brižno srce, konačno je pronašlo mir.

Pomolimo se:

Isuse, tvoja je Majka bila uz tebe cijeli život. I upravo nju u posljednjim trenucima svojega života darovao si i nama za Majku. Da nam bude zagovornica i tješiteljica na našim životnim stazama. Da nam bude obrana i utočište u nemirnim vremenima. Da slijedimo njezin primjer poniznosti, poslušnosti i vjernosti. Da nas čuva od grijeha i slabosti. Da nas nauči moliti. Da uvijek bdije uz nas, a pogotovo na smrtnome času. Da nas vodi k tebi. Gospodine, molimo te, podaj nam srce tako čisto, tako sveto kao srce tvoje i naše Majke Marije! Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Tama. Tišina zatvorenog groba sve govori. Tvoje izmučeno sveto tijelo nepomično leži unutar toga mraka. Sumnja i nevjerica posvuda. Sve je zamrlo, čak i posljednja nada. Vlada još samo smrt. Ali, ne! To ne može biti istina. To ne može biti kraj. To nikako ne može biti Tvoja posljednja riječ. Tvoje su riječi - riječi nade, riječi života vječnoga. U to vjeruju i za tim čeznu i žene koje pronadoše otkotrljan kamen s tvoga groba i koje te vidješe Živoga. O, kolike li radosti u srcima njihovim! Odmah potrčaše i javiše radosnu vijest tvojim učenicima. Uskrsno si kako si i obećao! Svjetlo je pobijedilo tamu. Život je pobijedio smrt. Istina je pobijedila laž. Ljubav je pobijedila mržnju. Milosrđe je nadvladalo grijeh. Dobro je pobijedilo zlo. Vjera je svladala nevjeru. Radost je pobijedila žalost. Nada je pobijedila strah, očaj, ogorčenost i svako beznađe.

Pomolimo se:

Isuse, svojim životom pokazao si nam kako ćemo i mi morati proći kroz mnoge životne kušnje, patnje, trpljenja, bolesti, nepravde i razočaranja. Pokazao si nam kako se nositi sa svime. Pokazao si nam da ćemo i mi jednoga dana morati napustiti ovo svoje smrtno i prolazno tijelo te ćemo završiti u grobu, ali i da ćemo nakon toga uskrsnuti na život vječni. Molimo te, Isuse, da spremni dočekamo taj trenutak, da budemo hrabri i ustrajni u nošenju svojih križeva jer slijedeći tebe i tvoj križ dolazi uskrsnuće i pobjeda. Dolazi spasenje. Dolazi Vječnost. Dolaziš ti. Hvala ti, Isuse!

Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, stigli smo do kraja ovoga našega putovanja zajedno s tobom. Bez tebe ne bismo uspjeli. Ti si nam pokazivao i pokazuješ Put. Tvoja nas je ljubav nosila u trenutcima kada dalje više nismo mogli, nosi kada dalje više ne možemo. Ti si nam davao i daješ neiscrpnu snagu kada posustajemo i mislimo da nećemo izdržati. Ti si bio i jesi ona nada koja nas je držala na ovom putu, bio si i jesi sva naša utjeha i radost.

Poput Davida mi sada možemo reći:

„Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. Stog' mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva. Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. Pokazat ćeš mi stazu života, ispuniti me radošću lica svoga“ (Dj 2,14. 22-28)

„Naša se duša Gospodinu nada, on je pomoć i zaštita naša. Neka dobrota tvoja, o Gospodine, bude nad nama, kao što se u tebe uzdamo!“ (Ps 33, 4-5.18-20.22) Amen.

„Tijelo je moje - za život svijeta.“

(Iv 6, 51)

V. ZAVRŠNE RIJEČI AUTORA DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA

Ako vjerujemo u Boga i ako svoj život potpuno povjerimo njemu, tada će Gospodin svakoj našoj životnoj situaciji dati smisao, i kada nam je dobro i kada nam baš i ne ide onako kako smo si mi to zamislili.

Naime, mi ljudi u životu puno toga planiramo i zadamo si određene ciljeve, i to je zapravo i normalno jer moramo si na neki način osmisliti ovaj život na zemlji. No neke situacije nam se nebrojeno puta događaju neplanirano; jednostavno nas iznenade; ne možemo ih predvidjeti, izbjeći, niti utjecati na njih; rekli bismo: zateknu nas, i onda ostanemo šokirani i traumatizirani jer smo nespremni dočekali takve situacije koje nam tada oduzimaju mir i bacaju nas izvan našeg zacrtanog kolosijeka. I nikada ne dolazimo do odgovora zašto nam se to dogodilo ili događa, to nam ostaje nedokučivo. Možemo reći: misterij te tada znamo posumnjati i u Boga. *No Isus daje smisao i takvim situacijama koje ljudski razum ne može razumjeti te nam kaže: Ne bojte se! Ja sam s vama! Zašto vam sumnje obuzimaju srce! Ta s vama sam u sve dane do svršetka svijeta!*

Kad nam stvari ne idu prema našem planu, kad nam sve krene nizbrdo, najvažnije je da se tada ne razočaramo, da se ne šokiramo, da ne klonemo duhom, da ne očajavamo, već da znamo koliko-toliko prihvatiti tu nenadanu situaciju jer će zasigurno iz nje proizaći nešto još bolje. Naime, upravo kad nam se dogodi nešto loše, počinjemo istinski primjećivati i cijeniti one male stvari u životu koje su nam oduvijek bile nadohvat ruke. Ono što nam je bilo skriveno, sada je odjednom otkriveno. I to je, zapravo, to Božje djelovanje, ta Božja prisutnost koja nas pokreće i oživljava, obnavlja, ozdravlja te mijenja našu nutrinu i pogled na ovaj prolazni i materijalni život.

No, mi ljudi smo, možemo reći, sanjari, i stalno sanjamo i maštamo o nekakvom idealnom i idiličnom životu na ovoj zemlji, životu bez briga i problema, s puno zdravlja, sreće i novca. Naravno da nam je novac svima potreban i da se bez njega ne može živjeti, no ako nam je u novcu sva naša vjera, mir i sigurnost, teško ćemo mi onda u Kraljevstvo Božje.

Ako nam se sve vrta samo oko novca, tada nam je duša prazna, u njoj tada nema života, nema Isusa; uzalud nam onda sav naš novac i sve naše nekretnine na najljepšim mjestima i s najljepšim pogledima; onda je to tolika ispraznost da veća ne može biti!

No svaki čovjek je, možemo reći, po svojoj naravi takav da uvijek teži za nečim višim, za nečim boljim, ne može se zadovoljiti sadašnjim. I nema kraja čovjekovim željama. Čak i kad bi nebo dotaknuo, opet mu ne bi bilo dovoljno jer čovjek je na kraju, ipak, samo čovjek i on traži sreću u ovim prolaznim i materijalnim stvarima. On čezne za napredovanjima, doktoratima, titulama i prvim mjestima na ceremonijama i manifestacijama, samo da je u centru pažnje, da ga se vidi i da bude primijećen u društvu. O, kada bismo tako čeznuli za onim duhovnim stvarima koje su nam dane potpuno besplatno, ovaj svijet bi izgledao sasvim drugačije.

A Isus nas jasno upozorava da ne budemo poput pismoznanaca i farizeja kada kaže:

„Nemojte se ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. Vežu i ljudima na pleća toware teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'.“

U svemu što činimo treba biti ponizan, jednostavan i malen te čvrsto s objema nogama na zemlji, pa tako i u duhovnosti. Nije to lako ostvariti jer često duh koji oduševljava za Boga zna osobu ponijeti u visine iz kojih se onda teško spustiti na zemlju. Naime, vjera nas prije svega uči poniznosti, zahvalnosti, darivanju drugima, praštanju te umiranju samima sebi, svojoj oholosti i svome egu.

Neka nam Isus bude primjer u tome. Isus je do početka svoga javnoga djelovanja živio jednim običnim, skrovitim i poniznim životom radeći kao siromašni tesar, a posljednje tri godine svoga života djeluje javno, tj. odabire put križa i smrti. Ne odabire On put slave, bogatstva i nekakvoga lažnoga mira, već On odabire put okončanja svoga života dovršivši tako svoje poslanje na zemlji.

Naime, Bog se u Isusu Kristu utjelovio; imao je ljudsko tijelo, baš kao i mi. Imao je osjećaje, razum, oči, uši i sve ono što običan čovjek ima. Isus je također prolazio kroz dječju dob, kroz odrastanje, pubertet, mladenaštvo, družio se s prijateljima i bio je, kako kaže sveti Pavao, *u svemu nama jednak osim u grijehu*.

Isus je imao smrtno tijelo koje je baš kao i naše starjelo, te je morao jednoga dana i on umrijeti. Smrt ga jednostavno nije mogla zaobići. I upravo svjestan te činjenice da jednoga dana nakon što umre fizički više neće biti prisutan među nama, Isus nas ne ostavlja same, nego nam šalje i ostavlja svoga Duha Svetoga da nas brani i da s nama bude zauvijek, te nam kaže: *„Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne straši. Neću vas ostaviti kao siročad. Duh Sveti – Branitelj poučavat će vas o svemu.“*

Isus točno zna što je njegov poziv i koje je njegovo poslanje na zemlji. Isus je došao radi našega spasenja; rodio se da nas oslobodi od naših opačina, naših zloća i naših grijeha; rodio se za spas cijelog čovječanstva, za spas naših duša. Isus nam to jasno i govori: *„Ja sam pastir dobri i polažem život svoj za ovce, da život imaju, u izobilju da ga imaju. Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Ja sam se rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine sluša moj glas. A ovce moje slušaju glas moj. Ja im dajem život vječni, te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke.“*

I kada se nama ljudima čini kako neke stvari i životne situacije kroz koje prolazimo nemaju nikakvog smisla niti ikakve logike, Gospodin je taj koji svemu daje smisao: našim životnim odlukama i izborima; našoj patnji, našoj žrtvi, našim tugama, našim brigama, našim radostima, našim uspjesima i neuspjesima, našim razočaranjima i životnim promašajima, našim bolestima, i svim drugim raznim nepravdama koje nas snađu, a ponajviše našim grijesima i padovima. I jedini koji nas u našim slabostima potpuno može razumjeti jest Bog.

Isus je u ono vrijeme dok je koračao ovom zemljom došao svima. Nije došao samo onima koji sebe smatraju pravednicima, već ponajprije radi

grešnika. Ta to nam sam On i kaže!: „*Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.*“

Isus zapravo dolazi i daje se svima, no prepoznaju ga samo oni kojima je dana ta milost. *A upravo to se nakon Isusove smrti dogodilo dvojici učenika kada im se na putu za selo Emaus, dok su oni raspravljali o njemu, On sam pridružio i govorio im te otkrivao Pisma, no oni ga najprije nisu prepoznali jer je to bilo uskraćeno njihovim tjelesnim očima, no poslije ga po lomljenju kruha i oni prepoznaje; možemo reći, prepoznaje ga očima vjere, očima srca koje je gorjelo u njima.*

Isus upravo tako, poput blagog lahora, dolazi i k nama: posrnulima, slabima, grešnima, bolesnima, nemoćnima, zalutalima, izgubljenima. Dolazi nam vratiti nadu, mir i radost života te nam kaže:

„Vi ste svjetlost svijeta! Vi ste sol zemlje! Radujte se jer su vam imena zapisana na nebesima! Niste stvoreni za propast, nego za vječnost! Vaši pravi stanovi nisu na ovoj zemlji, nego u Domu Oca mojega na nebesima!“

Isus nas oživljava svojim riječima, podiže nas kada padnemo i želi da budemo dionici njegova Kraljevstva nebeskog, već sada! Ovoga trenutka! Isus nam vraća nadu! Isus vraća nadu i tamo gdje nade više nema! I kada je sve gotovo, Isus kaže: *Ne! Nije gotovo! Ima nade! Ima nade za tebe! Ima nade za svakoga! Ta ja sam radi toga i došao k vama na zemlju da vam dam upravo tu nadu! Nadu koja nikada ne prestaje!*

A zašto Isus to čini? Isus to čini zato što potpuno razumije svakoga čovjeka, poznaje srž njegove biti; Isus prodire duboko u naša srca; pozna nas u cijelosti kao što nam to psalmist u sljedećim redcima iznosi tako opipljivo i kaže:

„Gospodine, proničeš me svega i poznaješ, ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi. Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Gospodine, sve već znadeš. S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio. Kamo da idem od duha tvojega i kamo da od tvog lica

pobjegnem? Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u Podzemlje legnem, i ondje si.“

I što iz toga možemo zaključiti?

Možemo zaključiti da nas Isus nikada ne ostavlja same; da je uvijek uz nas. Ma koliko god se mi udaljili od njega, on nikada ne odustaje od nas. Isus nam uvijek nudi novu šansu, novu nadu, novi početak, novi život, i želi da s njime, u Domu Očevu, baštinimo život vječni, te kaže:

„Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?“

I baš tu, na jedan fenomenalan način, nastupa apostol Petar. Naime, upravo u te Isusove riječi povjerovao je i vjerovao je Petar svim svojim srcem i svim svojim bićem kada je zavapio Isusu davši mu odmah i odgovor:

„Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.“

Nije to Petar rekao tek tako; znao je on točno što govori; bio je potpuno siguran u svaku svoju izgovorenu riječ; znao je Petar da mu nitko drugi ne može dati ono što mu može dati i daje jedino Isus. Imao je Petar toliko pouzdanja i povjerenja u Isusa. Iako je bio slab i grešan čovjek, Petar je ujedno znao da Isusove riječi Vječni život znače: život u potpunoj slobodi i radosti koju mu ovaj svijet ne može dati. I dopustio je Isusu upravo to; da čitavo njegovo biće prožme Isusov duh, dopustio je da Bog u cijelosti djeluje u njemu.

Sveti Pavao nam to jako dobro opisuje, kada kaže:

„I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj. A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Božje.“

Pavao nam tu zapravo želi reći da je pouzdati se u čovjeka veoma teško, možemo reći gotovo nemoguće, jer čovjek ne može ispuniti ono za čime čeznemo. Može nas najčešće samo saslušati, ili nam ponekad priskočiti u pomoć, ali i to puno znači. No praznina u duši još uvijek ostaje. A tu prazninu u tvom srcu i u tvojoj duši može na onaj pravi način ispuniti jedino Isus, jedino Duh Božji i nitko drugi. Jedino te Gospodin nikada razočarati neće. Stoga, ako imaš pouzdanja u Isusa, najbogatiji si čovjek na svijetu.

I upravo zbog toga su svi hrlili k Isusu i za Isusom.

Dolazili su tražiti od Isusa da ih ozdravi, da ih izliječi. Dolazili su mu priznati svoju grešnost, dolazili su promijeniti svoj život i započeti iznova.

Isusa su dolazili slušati oni najveći grešnici koji su u njemu prepoznali nešto novo, nešto stvarno, nešto potpuno čisto, iskreno i istinito! Nešto što nije i ne dolazi od ovoga svijeta. I što Isus čini? Isus nikoga ne odbacuje, nikomu ne zabranjuje da dođe k njemu, nikoga ne ostavlja gladnim ni duhovno ni tjelesno! Isus ih sve hrani, najprije riječju Božjom, a zatim i kruhom.

A znamo dobro da ih je bilo i po pet tisuća muškaraca te, kad pribrojimo uz njih i njihove žene te djecu, onda možemo samo zamisliti o kolikoj se brojci tu radi. A imali su za jelo samo pet kruhova i dvije ribe. I je li netko od toga silnoga i nepreglednoga mnoštva koje ga je došlo slušati ostao gladan? Nitko! Svi se nasitiše! I nisu čak sve uspjeli ni pojesti. Svi su dobili jesti i svi su se nasitili: i grešnici i takozvani pravednici, i to bez iznimke! A zašto? Jer Isus dolazi i daje se svima. On ne gleda na to tko je grešan a tko nije. Isus ne pravi razlike među ljudima. Jer, ruku na srce, svi smo mi grešnici, priznali to ili ne.

A što mi radimo? Odmah svakoga kritiziramo, ogovaramo i osuđujemo: ovaj je ovakav, onaj je onakav; ovaj ima ovo, onaj ima ono; ovaj ima ovoliku plaću, onaj ima onoliku plaću; ovaj ima ovakav auto, onaj ima onakav auto, ovaj živi ovako, onaj živi onako; i gledajući tako, nikada nam ništa ne valja i nije po volji, uvijek vidimo samo ono što mi želimo

vidjeti, i dok se tako bavimo samo tuđim životima, korov i nered u svome dvorištu uopće ne primjećujemo.

Mi zapravo ne zamjećujemo čovjekovu nutrinu, nego samo čovjekovu vanjštinu i uspoređujemo se s drugima te tako postajemo zatočenici ovoga zemaljskoga sustava u kojemu čovjeka ne gledamo kao ljudsko biće, već kao nekakvu brojku, statistički podatak i konkurenciju, te malo-pomalo postajemo ljudi bez osjećaja, kojima je najvažnija samo vlastita egzistencija, osobni interesi, borba za prestiž i tjelesnost. Kako bi se danas reklo: „*Jedi, pij i uživaj, dušo moja; kad ćeš uživati ako nećeš sada; drugi neka se sami snalaze, ja im ionako ne mogu pomoći!*“ No to nije put kojim se dolazi do Gospodina. To su zamke koje nam Sotona podmeće. Mi zapravo bježimo od križa, i od svoga vlastitoga i od tuđih. Bitno je samo da je nama dobro; da nam je tako lijepo i lagodno na ovoj zemlji da bismo najradije na njoj ostali živjeti vječno. O kako olako zaboravljamo da je križ jedini put koji vodi do Krista. Ta upravo je tim putom prošao i sam Gospodin. On nije pobjegao od svoga križa, već ga je objeručke prihvatio i zagrlio iako je bio nevin. Ta nema nam spasenja bez križa!

U današnjem užurbanom načinu života, kada nam je sve dostupno, možemo slobodno reći da mi danas ne živimo, već životarimo. Iako nam je sve nadohvat ruke, u stvarnosti nemamo ništa. Uglavnom su nam današnji najbolji prijatelji mobiteli, televizija, računala, internet, Playstation i sl. Otušili smo se jedni od drugih u tolikoj mjeri da više i ne želimo kontakt s nekom osobom. Bježimo od drugih jer nemamo vremena ni sami za sebe. Bojimo se tuđih problema jer su nam i naši osobni preveliki. Sve činimo samo da se zadovolje određeni propisi, a ne iz srca. Također je i vrijeme koronavirusa učinilo svoje. Toliko je utjecalo na naše živote i ostavilo nas sve ranjenima. Tu se, možemo reći, na neki način očitovala naša vjera. Tu su pale sve maske s naših lica, tu smo svi podbacili i pali na ispitu. Doživjeli smo teški poraz. Svi, bez iznimke! Čini se da smo izgubili i ono malo ljudskosti što smo je imali. Došlo je do tolikih podjela! Nažalost, i među samim kršćanima, što je nedopustivo! Našli smo se u sustavu koji nas sve više razjedinjuje i u takvome okruženju prava je Božja milost imati istinskoga prijatelja na

kojega se možemo potpuno osloniti i na kojega možemo računati u bilo kojem trenutku.

Svijet se podijelio na siromašne i bogate, na zdrave i bolesne, na one koji imaju sve i na one koji nemaju ništa, na one koji konstantno žive zarobljeni nerješivim egzistencijalnim pitanjima i zdravstvenim problemima i na one koji sve svoje probleme rješavaju novcem i nekakvim vezama.

I upravo takav sustav koji razdvaja ljude želi nas izdresirati na način da postajemo ljudi kamenog srca, postajemo ono što u stvarnosti nismo. Nemamo više vremena ni za što, a pogotovo za normalne razgovore i zdrava prijateljska druženja koja su nam svima toliko potrebna. Malo-pomalo gubimo identitet čovjeka te postajemo ono što sustav želi da budemo.

Pogledajmo samo koliko smo danas nezadovoljni. Tako lako planemo i ne znamo više komunicirati na normalan način. Možda se nismo uspjeli ostvariti u životu u onome što smo željeli. Ili smo možda promašili s odabirom svoga zvanja, s odabirom svoga životnoga poziva i poslanja, pa radimo ono što ne volimo. Zamislite da vas liječi doktor koji je potpuno nezainteresiran za ono za što se školovao i ne voli svoj posao; svoj posao obavlja samo radi novca a ne zato što on to voli i što ga njegov posao čini sretnim i ispunjenim! No takvi ljudi koji ne vole svoj posao, nažalost, danas rade i stalno prigovaraju.

Ili je možda s vremenom došlo do zasićenja od svakodnevne kolotečine i užurbanosti koja kraja nema, pa tek kada počnemo pucati po šavovima nagomilani stres izlazi na vidjelo, te onda takvo svoje patološko stanje prenosimo na svoje obitelji, prijatelje, radne kolege i čitavo okruženje. No to je alarmirajući znak da se nešto mora hitno promijeniti u vlastitom životu kako bi se vratilo na pravi kolosijek. To nije lako postići, no jedino u suradnji s Gospodinom je ostvarivo jer izlaz iz svake nerješive situacije zasigurno postoji, samo ga treba tražiti i ne posustati u tom traženju.

Također, danas se puno ljudi bavi raznim prijevarama dajući vam lažna obećanja samo da dođu do zarade na nepošten način, a pri tome se

zaklinjući Bogom i svojom djecom. Teško je imati povjerenje u čovjeka jer mu niste bitni vi, bitan je novac koji će zaraditi na vama; no takvim ljudima koji nemaju ni trunčice savjesti u sebi sve je svejedno i stalno su nezadovoljni jer kako biti sretan ako živiš u konstantnom grijehu bez Božjeg blagoslova.

Zar ne bismo ovo malo života na zemlji koji nam je Gospodin darovao trebali iskoristiti na korist i dobro bližnjega svoga i za svoje vječno spasenje?

No mnogi, nažalost, za svoje nezadovoljstvo, za svoje boli i frustracije, traže izlaz u alkoholu, kocki, preljubništvu, razvratnom životu, u javnim kućama, drogama, lošem društvu, prekomjernom gledanju televizije i nemoralnih sadržaja, u psovkama, u ogovaranju, lažima, podmetanjima, krađi, odlascima k raznim tzv. iscjeliteljima, traže rješenje u svakojakim užicima i zamamnom blještavilu, nastranostima, zastranjenjima koja dušu ostavljaju praznom, jadnom i beznadnom, te tako tonu sve dublje i dublje u propast, umjesto da izlaz i rješenje iz svoje situacije traže u vjeri, molitvi, svetim sakramentima i pouzdanju u Gospodina. Ta tako je krhak ovaj život na zemlji. Danas jesmo, a sutra nas više nema! Toliike svakodnevnne nesreće, požari, poplave, ratovi, boleštine i osmrtnice nas podsjećaju na to.

I stoga, ne dajmo se razočarati, ako nas izmanipuliraju, iskoriste, izdaju, okrive i na kraju krajeva odbace osobe od kojih to najmanje očekujemo! Isus nam to nikada učiniti neće. Ta i njemu su to isto učinili! Isus nam upravo to i kaže: „*Podignut će na vas ruke i progoniti vas. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Sve zlo će slagati protiv vas! Ali, svojom ćete se postojanošću spasiti. Blago vama jer velika je plaća vaša na nebesima!*”

Ako nismo sretni i zadovoljni svojim životom, Isus je taj unutarnji glas u nama koji nam govori da nešto moramo promijeniti, da moramo nešto poduzeti kako bismo živjeli u njegovoj radosti i u njegovu miru.

Možda, samo trebamo malo zastati u svojoj svakodnevnoj rutini i jurnjavi kako bismo mogli prepoznati i čuti Isusov glas. Možda, nam se trenutno to čini nemoguće, no Bogu je sve moguće. On izvodi sve na

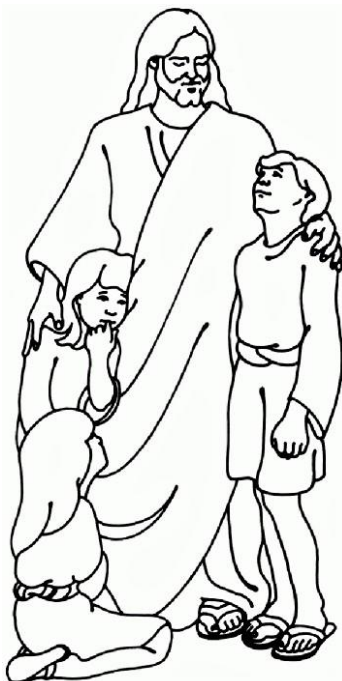
dobro: Posrnuloga podiže, bolesnog ozdravlja, gladnomu daje hranu, siromaha odijeva, žednomu daje piti, tjeskobnoga tješi... i na kraju kaže: *“Vjera te tvoja spasila!*

Isus uistinu čini čuda, ali ne može ih učiniti bez naše vjere i suradnje. On čini ista ona čuda koja je činio dok je hodao ovom zemljom, samo mu to dopustimo i krenimo s Njim u novi početak za njegovim riječima: *„Samo hrabro, za mnom!“*

Dragi molitelji i razmatračići ovih križnih puteva,
neka vas čuva dragi Bog i zagovor Blažene Djevice Marije!

Živjeli u Božjem blagoslovu i njegovu miru!

*Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović*

„Ne bojte se, ja sam s vama.“

(Mt 28, 10.20)

VI. POGOVOR

ZDRAVO KRIŽU, JEDINA NADO

Putem križa do spasenja – zbirka križnih puteva za molitvu i meditaciju braće Jakumetović svojevrsan je skup emocija i dojmova, životnih iskustava, prožetih živom vjerom.

Tko put križa može razumjeti? Tko o križu može razmatrati, križni put slijediti?

Svatko: čovjek koji pati i trpi te traži okrjepu, spasenje na križu i slavu uskrsnuća.

Braća Jakumetović pred svakoga od nas donose sedam križnih puteva, puninu onoga što križ u sebi jest. Molitve iza postaja završavaju poklikom ohrabrenja i nade. Što nam to poručuje?

Križ je trpljenje, patnja, bol, umiranje. Svaka osoba u životu nailazi na križ. Ovom zbirkom pozvani smo razumjeti, posvijestiti si vlastiti križ, prigrliti ga i Krista putem Kalvarije slijediti.

Krista, Boga slijediti... Kakva čast za nas!!! Slijedimo Ga uskim putem, koračamo stazama bičevanja, poruga i umiranja, idemo stazom kojom je On prošao prije nas... Znamo da nije uzaludno, k spasenju hodimo.

U ovoj knjizi dane su nam dvije perspektive za razmatranje križnog puta. Možemo pasivno promatrati sa strane sve ono što Krist podnosi za nas te si tako prizivati u svijest što se zapravo zbiva na Golgoti i pitati se zašto se to zbiva. Možemo, i trebamo, aktivno sudjelovati tako što ćemo, razmatrajući križni put, učiti kako patnju podnositi, kako bližnjemu pristupiti te moliti za mir u srcu, snagu i obraćenje.

Križni put je put vječnosti i put umiranja staroga čovjeka, put metanoje. Autori nas pozivaju na obnovu Duhom: nakon te obnove čovjek na sebe odijeva bijele haljine i postaje novo stvorenje. Obnoviti se Duhom znači postati empatičan, altruističan, malen, ponizan, biti onaj koji ne želi pohlepno zgrtati zemaljska blaga, nego boriti se za duhovna dobra. Cilj zbirke križnih puteva je upravo to: poziv da se odjenemo u Krista i otvorimo oči za patnju neđužnih i nevinih. Autori suvremenom svijetu, koji ponekad nalikuje na *rat sviju protiv svih* te u kojem vladaju

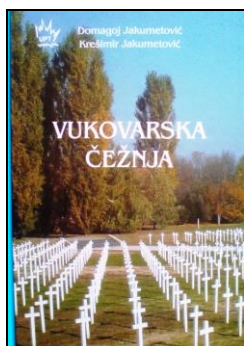
nehumanost i apatija, kao pozitivan primjer ističu Veroniku. Veronika je prototip suvremenom čovjeku: ne plaši se pružiti rubac, pružiti pomoć, supatiti. Čovjek nije i ne smije biti vuk drugom čovjeku. Supatiti s drugim noseći u srcu i vlastite rane bolna je zadaća koja, gledajući Krista, mora biti prihvaćena. Kako u praksi biti Kristov, ići putem križa? Ljubeći Boga i bližnjega. To ujedno znači prihvatiti sve što vrijeme i surova realnost sa sobom nose. Prolazeći kroz teške životne situacije mi se suobličavamo Kristu. Na tom putu nismo sami. Nismo bačeni u rijeku zla i teškoća da nas odnese i da nas proždru njezine dubine. Živa vjera pomaže nam shvatiti koliko je križ konkretan jer nas njime Krist izbavlja iz grijeha, beznađa, tjeskobe i besmisla.

Zbirka križnih puteva potiče na pitanja: Tko je Bog i tko sam ja? Pomaže nam dokučiti radost življenja, prihvatiti činjenicu da smo grješni, ali kao djeca Božja željeni i ljubljani. Iz toga proizlaze smisao, vrijednost nasljedovanja Krista i križa, nada i spasenje.

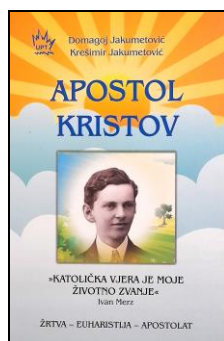
Dragi čitatelji, neka vam knjiga *Putem križa do spasenja* bude motivacija za povratak na izvore Gospodnje i ohrabrenje da ne posustajete pred životnim izazovima. Neka vam bude podsjetnik: samo Bog je dosta, Bog je ljubav i tolikom ste ljubavlju ljubljani da je Krist za vas podnio muku i umro na križu. Patnja ni smrt nemaju zadnju riječ jer je Gospodin uskrsnuo. Mir vama!

Martina Peunić, mag. theol.

U Staroj Gradišci, 26. studenog 2023.

„Vukovarska čežnja“

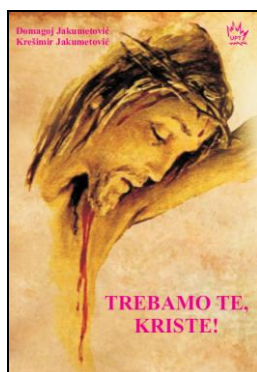
„Apostol Kristov“

„Križni put
- Krist, nada naša“

„Ruža Bijela“

„Trebamo te, Kriste!“

„Isus – jedini koji svemu
daje smisao“

VII. O AUTORIMA

Braća blizanci Krešimir i Domagoj Jakumetović rođeni su 10. studenoga 1980. godine u Vukovaru. U rodnom gradu završili su prva četiri razreda osnovne škole. Godine 1991. napuštaju opkoljeni Vukovar preko tzv. kukuruznog puta na Lušcu (Lužac je vukovarsko prigradsko naselje), nazvanog poslije „Put spasa“, odlazeći u progonstvo.

Sljedeća četiri razreda osnovne škole završavaju u Republici Sloveniji, u Kranjskoj Gori. U ljeto 1995. godine vraćaju se u Republiku Hrvatsku i nastanjuju u Rijeci, gdje upisuju srednju Građevinsku tehničku školu. Zimi 1996. godine odlaze u Otok, mjesto nedaleko od Vinkovaca, u kojima nastavljaju srednju Građevinsku tehničku školu.

Tijekom ljeta 1996. godine sele se u Vinkovce i tu završavaju srednjoškolsko obrazovanje. Godine 1999. put ih vodi na studij građevinarstva u Osijek, koji obojica uspješno završavaju stječući zvanje diplomiranih inženjera građevinarstva. U jesen 2006. godine zapošljavaju se u Vukovaru na poslovima prostornoga i komunalnoga uređenja, graditeljstva te obnove grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije.

Zanimajući se za produbljivanje znanja i iskustva kršćanske duhovnosti, sredinom 2015. godine uspješno s pohvalom završavaju u Osijeku dvogodišnji program formacije u Školi za župne suradnike pri Pastoralnom centru Đakovačko-osječke nadbiskupije, stječući teološko-liturgijsko znanje i vještine potrebne za službu animatora u pripremi i animiranju molitvenih susreta u župi. U župi su uključeni u misijsku skupinu, grupu čitača, a također su i bliski suradnici Postulature bl. Ivana Merza te širitelji štovanja Božjega Milosrđa.

Domagoj i Krešimir Jakumetović do sada su objavili knjige: *Vukovarska čežnja* (UPT Đakovo, 2015., knjiga poezije), *Apostol Kristov* (UPT Đakovo, 2016., knjiga sadrži 60 pjesama te tekstove o bl. Ivanu Merzu, a objavljena je uz 120. obljetnicu njegova rođenja), *Krist, nada, naša* (UPT Đakovo, 2018., knjiga križnoga puta), *Ruža Bijela* (UPT Đakovo, 2019., knjiga poezije u čast Gospi), *Trebamo te, Kriste!* (UPT Đakovo, 2020., knjiga poezije na slavu, čast i hvalu Gospodinu i njegovu beskrajnom milosrđu) i *Isus – jedini koji svemu daje smisao* (UPT Đakovo, 2023., knjiga meditacija, promišljanja i molitvi).

VIII. KAZALO

I. PREDGOVOR.....	5
vlč. Danijel Tigandžin: <i>Tajna prihvaćanja križa nalazi se u Kristovu miru</i>	
II. UVODNA RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMETOVIĆA.....	9
III. UVODNA RIJEČ AUTORA KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA	11
IV. KRIŽNI PUTEVI ZA MOLITVU I MEDITACIJU	13
UVODNIK.....	15
1. KRIŽNI PUT: Uzmi svoj križ i slijedi me!	17
2. KRIŽNI PUT: <i>Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po srcu svome!</i>	35
3. KRIŽNI PUT: Isuse, daruj nam mir!	45
4. KRIŽNI PUT: Isuse, uzdamo se u tebe!	55
5. KRIŽNI PUT: Isuse, ozdravi nas!	65
6. KRIŽNI PUT: Isuse, daj nam snage u nošenju križa	75
7. KRIŽNI PUT: Krist, nada naša	85
V. ZAVRŠNA RIJEČ AUTORA DOMAGOJA I KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA	102
VI. POGOVIOR.....	112
Martina Peunić, mag. tehol.: <i>Zdravo križu, jedina nado</i>	
VII. O AUTORIMA	115
VIII. KAZALO	116

SPONZORI IZDAVANJA OVE KNJIGE SU:

Đakovačko-osječka nadbiskupija

Dubrovačka biskupija

Zaklada „Profesor dr. Josip Sabol“, Malinska

Župa Uznesenja B.D. Marije, Marija Bistrica

Svetište Majke Božje Trsatske, Franjevački samostan, Rijeka

Kuća susreta Tabor, Franjevački samostan, Samobor

Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza, Zagreb

Građevinski i arhitektonski fakultete, Osijek

Milosrdne sestre sv. Križa, Đakovo

Zahvaljujemo od srca sponzorima na velikodušnoj pomoći, podršci i susretljivosti jer bez njihova neizmjernog dobročinstva ova knjiga Križnih puteva *PUTEM KRIŽA DO SPASENJA* ne bi ugledala svjetlo dana.

Domagoj i Krešimir Jakumetović

*„Ja sam uskrsnuće i život:
tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.
I tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada.
Vjeruješ li ovo?“
(Iv 11)*

Ovi križni putevi imaju za cilj pozvati nas da iz njih naučimo biti strpljivi u trpljenju, smireni u podnošenju nepravедnih osuda, jači u nošenju vlastitih križeva, a ujedno da spoznamo vlastitu nemoć, s porukom da ne ostanemo ležati na zemlji kada padnemo već da ustanemo i da započnemo novi život upravo nakon iskustva bezizlaznih trenutaka. Neka i mi poput Krista, kada je ležao pod teškim križem i kada se činilo da se više neće moći uzdići na noge i nastaviti nositi to teško drvo na svojim ramenima, ustanemo, te svoj pogled također usmjerimo u nebo.

vlač. Danijel Tigandžin

Braća Jakumetović pred svakoga od nas donose sedam križnih puteva, puninu onoga što križ u sebi jest. Molitve iza postaja završavaju poklikom ohrabrenja i nade. Što nam to poručuje? Križ je trpljenje, patnja, bol, umiranje. Svaka osoba u životu nailazi na križ. Ovom zbirkom pozvani smo razumjeti, posvijestiti si vlastiti križ, prigrliti ga i Krista putem Kalvarije slijediti. Krista, Boga slijediti... Kakva čast za nas!!! Slijedimo Ga uskim putem, koračamo stazama bičevanja, poruga i umiranja, idemo stazom kojom je On prošao prije nas... Znamo da nije uzaludno, k spasenju hodimo.

Martina Peunić, mag. theol.

Moj križ je samo moj i njega moram prihvatiti, zavoljeti, s njim živjeti, s njim se boriti, s njim hrabro koračati i ići naprijed! Križ je jedini naš spas i jedina nada dolazi po križu! Ovim križnim putevima, želimo ti reći da tvoje patnje nisu uzaludne, ukoliko ih suobličiš s Kristom i njegovim križem, njegovim patnjama, njegovom mukom i njegovim umiranjem. Neka iskustvo patnje kroz koju budeš prolazio ojača tvoju vjeru i nadu jer ova zemlja je samo dolina suza, dolina smrti kojom nam je proći; kojom nam je kročiti do vječne domovine na nebesima.

Autori

